

četrti leta z
vred ali v Mariboru s
na dom za celo leto
za leta 20 K. za četrti leta
izven Jugoslavje 50 K.
Ko se posluje na upravu
Slovenskega Gospodarja
v Mariboru, Koroška cesta št. 5.
Vsi pa dopolnila do odgovoda.
Vse se plačuje naprej.
Telefon štev. 220. —

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

28. štev.

Maribor, dne 14. julija 1921.

55. letnik.

Kako je samostojni klarinet piskal v Beogradu.

Slabo uslugo dela „Kmetijski list“ slovenskim samostojnim poslancem s tem, da objavlja njihove govorice iz ustanovitve skupščine. Na samostojne poslance sodi znani latinski pregovor „Si faciusses, philosophus mansisses“ to se pravi: če bi molčal, bi ostal modrijan. Ako bi samostojni poslanci samo glasovali in ne bi nič govorili, bi ostali modrijani vsaj v očeh onega mesta, dan za dnevom se manjšočega stevila vernih jim backov, ki v svoji nerazpoložnosti še verujejo njihovim lažnjivim obljudbam. Ce bi mi bili hudočni, bi naši listi prinesli te govorice, ki so najboljša agitacija zoper samostojno-kmetijske poslance in njihovo stranko. Ker pa je škoda za papir, na katerem bi bila natisnjena samostojna gospoda, od te godbe našim bralcem tu predložimo le majhne poročje.

Na 54. seji ustanovitve skupščine je besedičil in urekoval samostojni gospod kmet Ivan Urek. Urek je doma iz Globokega, pa ima zelo plitvo glavo, če tudi jo nosi pokonci kot prazen klas. S praznega klasa ne pride nič zrnja in iz Urekove glave niti ena pametna beseda. S svojim tovarišem g. Drolenkom je tekmoval v tem, da bi slovenskega kmeta, ki se po ogromni večini zbirja v naši krščanski ljudski stranki, očrnil v Beogradu, češ, da se hote odtrgati od Beograda, da hode tako raztrgati državo, da je protidržaven živelj.

Pred volitvami so samostojneži na vseh shodih trobil isto pesem o osamosvojitvi slovenskega kmeta, o slovenskosti, sedaj pa je v Beogradu slabostojni klarinet v ustih znanega „resniceljuba“ Ureka piskal centralistično pesem o „edinstveni in močni državi“. „Mi smo za edinstveno in za močno državo“, je piskal Urek. Kaj pa Slovenska kmetska zveza in Ljudska stranka? „Ti so proti Srbom“, je zapiskal Urekov klarinet. In v dokaz je navajal naš list in „Stražo“, ki se pritožuje, da so se turški glasovi za ustavo kupili z obilnimi milijoni davčnega denarja ter da se ogromni davki, pod katerimi ječi in stoka naš ubogi kmet, porabljajo za zgradbo in vzdrževanje raznih stvari v Srbiji. „Jasno je“, je zajavkal samostojni klarinet, „da klerikalci s takimi stvarmi učinkujejo na one, katerim je to na varenje. Na ta način obsovažijo pri naših ljudeh oni narod, s katerim bi morali skupaj živeti, ter ustvarjajo v njih zahtevo in željo: Proč od Belgrada! Za slovenskega „samostojneža“ res strašna misel! V dokaz je Urek navedel pismo nekega svojega somiš-

ljenika iz občine Buče, ki mu je pisal: „Tukaj klerikalci strašno delujejo, da bodo Srbi prišli sem, da bodo sami srbski učitelji in da bodo v sodniji le sami Srbi, da nas bodo biksali in pa pretepal.“ Skoda, da Urek ni navedel imena tega svojega slavnega somišljenika iz Buče. Slovenska zgodovina bi gotovo s hvaležnostjo zaznamovala njegovo ime v zvezi s slavnim Urekovim imenom. Kar je pa Urek zamolčal pri svojem bajnoslovjem pristašu iz Buče, ni začol pri kaplanu svoje rojstne župnije, ki ga je očrnil v Beogradu, češ, da je govoril proti Srbom. Samostojni poslanec ne more odpreti svojih ust v Beogradu, ne da bi pred Srbi očrnil vsaj enega slovenskega duhovnika ter govoril laži o njem. Poleg hincavškega dobrikanja Srbom je to edina pesem, ki jo zna slovenski samostojni klarinetar.

O zahtevi slovenskega ljudstva po resnični avtonomiji in samoupravi pa je samostojni klarinetar zagotel takšno pesem, da je v veliko sramoto našemu kmetskemu ljudstvu. Ce bi kdaj presenal razumnost in izobraženost slovenskega kmeta po plitvoglavem besedičenju v Urekovem, bi moral zdvojiti nad našim narodom. Pa, hyala Bogu, samostojni so velika izjema v našem narodu, ki kljub njihovemu mračnajuštvu z ozirom na ljudsko izobrazbo zavzemata prvenstvo v naši državi.

Urek je nekaj jecljal o tem, da naše ljudstvo zahteva čim večjo in obširnejšo samoupravo in avtonomijo. V drugem ihpu pa je že to zahtevo pogibal, češ, da se zakonodavna avtonomija ne da ustvariti. V naši državi bo približno 30 malih oblasti (pokrajini). „Ne vem“, tako je modroval bistroglavni Urek iz Globokega, „če bi to bilo v korist države same, ako bi te oblasti delale zakone po svoji volji in po svojih prilikah. Lahko bi se tako pripelje potniku, ki bi ne poznal vseh posebnih zakonov posameznih samouprav, da bi bil morebiti v eni oblasti za isto reč kaznovan in zaprt, za katero bi bil v drugi oblasti odlikovan.“ Urek ne ve, ker je predokokrat v Beogradu, da bi to bil sišal, da zahtevajo zagovorniki resnične avtonomije ne 30 pokrajin, marveč 6 ali 5 in da avtonomistična ureditev države ne bo silišča potnika, da bi moral skozi našo državo potovati z zemljevidom v roki, da zna, skozi katero oblast se vozi, kakor k temu sili centralistična ureditev s 30 pokrajinami. Toliko pameti bodo najbrž imeli tudi potnik Urek, da si bo zapomnil imena in meje 6 ali 5 pokrajjin. In če Urek misli, da so ljudje ta-

ko neamni, da bodo po teh pokrajinali sklepali zakone, ki si tako nasprotujejo, saj druge ljudi po svojem kopita. Preverjen pa naj bo, da za svojo politično neumnost ne bi dobil odlikovanja v nobeni pokrajini.

Na isti višini so tudi drugi razlogi, ki ju je Urek navedel zoper istinito in učinkovito avtonomijo. Po načrtu Jugoslov. kluba, tako je modroval Urek, bi veliki župan — predsednik pokrajine — bil izvoljen od pokrajinske vlade, podrejen samo tej vladi, oziroma pokrajinski skupščini, ne pa državi, bi ne mogel delati nepristransko, ker bi bil odvisen od pokrajinske vlade, delal bi strankarsko in koruptno, zavladal bi absolutizm stranke, ki je slučajno na vladi. Urek, potrjal se po čelu, da si malo ureči zmešano kolesje v glavi! Kako pa je pri centralistični ureditvi države? Kdo sedaj vlada v Beogradu? Ali ne najhujši absolutizem strank, ki so slučajno na vladi? Te stranke pa nimajo večine, zato si kupujejo glasove z milijoni ljudskega denarja in vlagajo najgršo korupcijo. Ali ni dobre in potrebno, da se centralistični absolutizem in centralistična korupcija (popatenost, podkupljivost) odpravi s tem, da se po posameznih pokrajinah daje zakonodaja ljudstvu v roke ter ljudstvo po svojih izvoljenih zastopnikih vrši nadzorstvo nad upravo in uradništvo? Tega seveda ne uvidi Urek globoč.

Zabavno je tudi brati, kako dokazuje Urek, da šola ne sme priti pod samoupravno oblast ljudstva. To so ne sme zgoditi zategadelj, ker bi učitelji bili odvisni od stranke, ki bi vladala v pokrajini. Urek, poškropi si čelo z mrzlo vodo — poplo se ti priporoča vlagatovljena — in ponis, pod katero oblastjo so učitelji, če je šolska učna popolnoma centralizirana? Vendar pod oblastjo stranke ali stranki so na vladu v Beogradu in ki se še bolj menjajo nego one v pokrajinah. In kaj je z ljudskega stališča boljše, da je šolsko pod vplivom domačih političnih strank ali pa pod oblastjo ljudi, ki ne poznajo niti ljudstva na razmerje? Urek nima nobenega smisla za zahtevo našega naroda po katoliški vzgoji katoliških slovenskih otrok. Ljudstvo ima same dolnosti, da gradi in vzdržuje šole in plačuje učiteljstvo, pri Šolski upravi in Šolski vzgoji pa ne sme govoriti besedice. Po Urekovi zahtevi se naj šola po vsei državi uredi enotno in se naj tudi z enega in istega mesta, to je iz Beograda, upravlja. Vse, kakor zahteva srbski centralist in prijatelj srbskega pravoslovia Svetozar Pribičević.

Hefe „Kralj načavnega držav“ dobivajo tudi brez posebne pravilnosti. — Ureditivo: Koroška cesta št. 5. Rokopisi se ne vredijo. Upravnitvo sprejema narodnično inštitut in rečenice. Če je nepravilno, se dogovora. Za nekratne oglašene primere posredovanje. Nezaprti reklamacije so počasne proste. Telefon št. 220. —

Pesem, ki jo je samostojni klarinetar zapiskal v Beogradu, je zoper en dokaz v velikem številu drugih dokazov, da so samostojneži prav slabim zikanje. Ko pridejo volitve v narodno skupščino (državni zbor), jih bodo naše ljudstvo liberalne klarinete razbilo in samostojni glavači bodo ostali brez instrumentov, brez volilcev ter brez poslaniških mandafov. Tolazili pa se bodo s temle uspehom, ki so ga pod gesлом stare pravde dosegli: stanovali bodo v novih lepilih hišah ter krasili junaške samostojne prsi z redom sv. Save.

Položaj po sprejemu ustave.

Ustavo si je kupil g. Pašič. Po sprejemu ustave so vladni poslanci dvakrat na državne stroške obilno večerjali in plesali kolo v proslavo, ker je skoraj celotno slovensko in hrvatsko ljudstvo proti sedanji ustavi za samoupravo pokrajin. Sedaj, ko so se gospodje poslanci, ki so glasovali za ustavo, poštano najedli ter naplesali, so začutili utrujenost in g. Pašič jih je odpustil na počitnice tako nekako do sredine oktobra. Osobito naši demokratje in samostojni se čutijo rati ustavne kupčije tako duševno in telesno utrujene, da morajo na večmesečni oddih. Pomisliti pa moramo, da ni pri razgovoru o ustavi govoril niti eden od slovenskih demokratov, samostojni govoriki pa niso znali druzega pripomniti k ustavi kot zahtevo po kanceliparagrafu in zmerjali so v zbornici na najustudnejši način našo duhovščino. Za gospodarsko zboljšanje našega kmeta in za znižanje davkov pa sploh nobeden samostojen v Beogradu ni niti ustodopravljen. Pribiti pa moramo, da samostojnih poslancev za časa najstarejših razgovorov o ustavi sploh v parlamentu ni bilo, in ravno g. Urek je v dobi najbolj burnih zborničnih sej doma pridno gradil svojo novo hišo in bil radi tega odlikovan z redom Sv. Save II. razreda. Po takojšnjem delu in naporu v konstituenti so se porazilezli na oddih s polnimi močnjami: samostojni, demokratje in Turki, da bodo lahko ministri med tem časom, ko ni v Beogradu niti regent, vladali in gospodarili brez kontrole ter rajzali okrog na državne stroške po znani demokratsko-samostojni zapravlji navadi.

Da pa ne bo prišel priprosti narod prav do spoznanja, kako so nas Slovence in Hrivate ogoljufali in nam usilili kupljeno centralistično ustavo, bodo zapirali komuniste, pisali ter

Zaklad na otoku.

Iz angleškega prevel Paulus.

(Dalej.)

Nzel bom svoj klobuk tule in sam se z nami li kapitanu Trelawneyu in mu osečno poročal o celi zadavi. Ker zadava je resna, dragi Jim, in ne želim jaz se ne bova tako lahko izkopal iz nje. Ampak, pri moji besedi, — da sem tako čisto pozabil na svoj razum —!

In nanovo se je zasmehjal in se je smerjal tako prisrečno, da sem mu nekote pomagal tudi jaz, čeravno pravzaprav nisen: razumel, zakaj je tako dobre volje.

A jaz neizkušeni človek, ki nisem razumel, da se pod tem prisiljenim smehom skriva njegova zadrega! Da sem to spoznal, vse bi bilo prišlo drugače! —

Na potu mimo pristanišča me je kralkočasil z zanimivim pripovedovanjem o ladjah, ki sva jih videla, katere narodnosti so, koliko se da na nje natovoriti, kake vrste so, kako izkladajo nakladajo blago, kako se pravljajo na daljno pot čez morje itd.

Pravil mi je vsakovrstne vesele zgodbbe o življenju na ladjah in o mornarjih ter mi razlagal mornarske izraze. Spoznal sem, da ni samo kralkočasen tovarš, ampak tudi izkušen veščak v mornarski stroki.

Našla sva graščaka in zdravnika pri pivu. Pripravljala sta se, da obiščeta „Hispaniola“ in si ogledata pravne za odhod.

Dolgi John je povedal svojo zgodbo o „Crnem psu“ od kraja do konca, šaljivc in živalno, kakor je bila njegova navada, in o času do časa se je obrnil na mene: „Tako je bilo, kaj ne, Jim!“ Vsakikrat sem rade volje pritrtil, da govoriti resnico.

Oba gospoda sta obžalovala, da nam je „Crni pes“ ušel, pa priznati smo morali vse, da se končno stvar ne da več popravi. Dolgi John je dobil priznanje in zaupnico, stisnil svojo lezeno šerglio pod pazduhu in odšepal.

Vso moštvo na krov popoldan ob širin! je kričal graščak za njim.

„Da, da, gospod!“ je zatrdjeval naš kuhi na hodniku.

„Hm — !“ je dejal dr. Livesey, ko smo bili sami, „vobče sicer nimam večico zaupanja v vaše moštvo, pa eno

vam rečem, ta-le John Silver mi prav ugaja!“

„Mož je prava sreča za nas!“ je navdušeno pripril graščak.

„Sedaj pa pojďmo! In Jim sm z nami, kaj ne?“

„Seveda sme! — Vzemite svoj klobuk, Jim, pa pojďmo pogledat našo barko!“

IX. Izkušnja na ladji.

„Hispaniola“ je ležala zasidrana zunaj na odpretem morju in precej časa smo potrebovali, da smo skozi gnčo lađij in barčic in preko verig in vrv priveslali do nje. Končno smo bili ob njej in smo zlezli na krov.

„Ariow, naš prvi mornar, nas je pozdravil. Star, zagorel mož je bil in križem je gledal, velike zlate obročke je imel v ušesih. Z graščakom sta si bila debela prijatelja, to sem kaj viden, toda tudi to sem opazil, da si graščak in naš novi kapitan nista nič kaževe.

Naš kapitan Smollett je bil resen in tui človek, bistro in ostro je gledal in nočena reč mu ni bila prav na krov. Zakaj, to smo kmalu čuli.

Končaj smo namreč bili v kabini, je stopil za nami pomorščak in povedal:

„Gospod Trelawney, kapitan Smollett želi z vami govoriti!“

„Vsakdar sem mu na razpolago — naj le pride!“ je rekel graščak.

Kapitan je bil tesno za mornarjem, vstopil je in zaprl vrata za se.

„Torej, kaj nam boste povedali, gospod kapitan? Upam, da je vse v redu in ladja pripravljena za na more!“

„Gospod Trelawney, bolje je, mislim, da govorim tako odkriti, in četudi se bom morebiti zameril. Ne ugaja ni moj prvi mornar! To je gladkokratno vse, kar hočem povodati!“

„Morebiti vam tudi ladja ne ugaže, gospod kapitan?“ je vprašal graščak. Videti mu je bilo, da je zelo razdražen.

„O ladiji ne morem govoriti, ker je še nisem preskusil. Videti je dobra več ne morem reči!“

„Morebiti vam tudi njen lastnik ne ugaže?“ se je razburjal graščak.

Tu pa je doktor Livesey posegel vmes.

bobnali v svet o komunistični nevarnosti, samo, da bi narod zrl in se zagledal v grm komunistične opasnosti, pa pozabil na dejstvo, da so nas Slovence in Hrvate razkosali na razne oblasti, da nas bodo tem lažje davčno izjemali. Seve, vse to se bo zgodilo pod demokratsko-samostojno firmo, da gre za okrepitev države.

Vsekakor pa moramo obdržati pred očmi, da so odgovorni za vsa bremena, ki so zadela kmeta v dobi konstituante in ki se bodo se rodila iz razcepljene Slovenije, demokratije in njihovi slabostojni sinovi, ki so prejeli iz vladnih rok za svoje izdajstvo vsak svoje plačilo: Dr. Vošnjak čast praska poslanika, Urek novo hišo ter red Sv. Save II. razreda in Kirbiš, kot neizvoljeni poslanec izplačilo nezasluženih poslanskih dnevnic. Da pa tudi begunec Mermolja in žganjar Drotenski nista glasovala za ustavo za same dnevnice in iz državotvornosti, nam bo pritrdil vsak, ki ve, da se je g. Mermolja, odkar biva pri nas na Pesnici, temeljito bavil z vsem mogočim izvozom. Bivši štajercijane Drotenski pa se tudi ni branil in zavračal, kar so mu podarili na roko iz državne kase v zahvalo, da se je ravno on za dr. Vošnjakom najbolj vzema za delitev Slovenije in začasni pokop naše avtonomije.

Položaj po sprejemu ustave je danes pač tak, da imajo od kupljenega centralizma milijonski profit vsi oni, ki so glasovali zanj — narod pa nova davčna bremena. Drago, drago, bo plačeval tudi naš slovenski kmet, vinčar in delavec odkup turške velenosti in samostojne izvoznice. V zahvalo za nova plačila pa bosta morala kmet in delavski človek v deljeni Sloveniji molčati in se prav udano pokoriti za to, ker so ju prodali oni, ki so šli v volilni boj z zahtovo po starim kmetski pravdi, ki pa je postala danes res samostojna — žepna prava slabostojnih poslancev.

Kmetski tabor

za cel ormoški okraj se vrši v nedeljo, 17. julija popoldne

na Hardeku pri g. Hanželiču

Sodelujejo naša društva, Orli, godbe in pevski zbori. Govorijo poslanci Jugoslovenskega kluba in drugi govorniki iz Maribora. S taborom je združena tudi narodna slavnost z raznimi zabavami.

Dne 17. julija vsi v Ormož!

Pogled v bodočnost.

Samostojni priznavajo, da smo pri sedajnih občinskih volitvah dobili 60% vseh oddanih glasov. Čeravno smo v resnici dobili več, se hočemo vendar ravnati po številkah, katere sami priznajo. Pri volitvah v konstituanto, dne 28. novembra 1920, smo dobili baje 36%.

Toraj smo po njihovem računu od zadnjih volitev napredovali za 24%. Ta ogromni napredek naše stranke v

slovenskem narodu, ki se je izrazil v golih, od nasprotnika priznanih volilnih številkah, kaže globoko silo naših idej in edino pravilno pot, po kateri hodi naša Ljudska stranka.

Vojna je minula, trezno in mirno delo brez hujskanja in nasilja stopa zopet v ospredje.

Mnogi, katere so samostojni s svojimi puhlimi oblubljambi v prvem hipu premotili, so se iztrenzili in stopili nazaj v naše vrste, kamor edinole spadajo. To nam svedoči napredek naših glasov za 24%. Drugi pa se iščejo pravih potov in kolebajo med strankami sem in tje. Tudi ti ne bodo zgrešili praga naše krščanske stranke. Brez vabila bodo pristopili k nam, kjer najdejo nesebično

skrb za dobrobit njihovega stanu in pravi napredek.

Po prihodnjih volitvah bodo ostali v Samostojni samo še tisti zakrnjeni, puhglavi kričaci, ki se nikdar ne bodo iztrenzili in katerih ne manjka v nobenem narodu. Kakor je razpadla po prvih delnih uspehih liberalna »Narodna stranka«, kakor je tudi »Štajercijanska stranka« žalostno izdihnila, tako se tudi »Samostojna«, ki je samo zbirališe preostalih narodnih strankarjev in starih štajercijancev, ne bo obdržala na površju. Že prihodnje volitve ji bodo zavile vrat. Globoka sila naših idej in nesebično delovanje v blagor naroda — zmaguje. Jasni oči gleda naša stranka v bodočnost!

Prosim čitate, računajte in odgovorite!

Neumnost in trmoglavost so najbolj dragi reči na svetu, tako sem vzkliknil, ko sem braj v »Straži« sledičo vest: »Pri mariborskem okrožnem sodišču se je vršila pred kratkim vsklicna obravnava v malenkosti zaidevi: sosed očita sosed, da ji je izpustila iz hleva svinjo in ptujski demokratski advokat toži na želenje časti ter žene to malenkost skozi dve inštanci, da imajo opraviti s pravdo dvakrat po dva advokata in štirje sodniki. Seveda so temu primerni tudi stroški. Tako »Straža«, a jaz pristavim, da vem še za celo vrsto podobnih malenkostnih pravd med našim ljudstvom.

Sedaj pa si oglejmo to in druge enake pravde enkrat temeljito s praktičnega, pametnega stališča! Kolikor mi znano, stanejo navadne pravde v dveh instancah sedaj povprečno 4000 do 9000 kron. Ljudje božji, pomislite vendar, kakšno škodo delate sebi! Recimo, da bi kupil toženec in tožitelj namesto pravde vsak zase za 3000 kron platna za sračje! Sedaj se dobri po 30 kron. Vsak bi nesel svoji rodbini domov okroglo 100 metrov blaga in lahko napravil iz njih najmanj 35 sračje, s čemer bi imel običeno tudi par let največjo rodbino. In kaj ima, če hodi s takšnimi tožbami po sodnijah? Prazen žep, doma pa nezadovoljnost in sosedni sovrašč!

Skode pa nimajo samo tisti, ki se tožijo, temveč tudi vsi davkopalčevalci! Poglejte si, koliko je po sodnih sodnikov, pisarjev in slug! In vsi pravijo, da jih je še premalo, ker ne morejo zmagovali tožb, tako močno se ljudje tožarijo! Postedica bo, da bodo nastavili še več sodnikov, še več pisarjev in pisaric, še več slug in moralni imeti še več prostorov za vse to. In kdo bo plačeval? Ljudstvo pri davkih. Pa mi naj reče kdo, da neumnost in trmoglavost ni draga! Tama sodnih obračajo in grizejo advokati in sodniki besede in mlatijo po takšni prazni slami ljudstvo pa to dobro plačuje. Le seštejte si, koliko ljudi živi brez težkega dela, od same neumnosti in trmoglavosti tožbarjev!

Toda še eno vprašanje bi imel. Ako bi kdo šel in prosil recimo za uboge sirote, vdove in rveče, za u-

In ta nesrečna »razžaljena« čast. Ali bi ti bilo manj v čast, če bi stopek k svojemu sobratu, sosedu, sosedi, in v pravem krščanskem duhu rekel: »Pobotajva se!« Bi bil zaradi tega manj češčen pri svojih znancih? Si s tožbami dobiš čast in poštenje? Se ti naseli ob pravdah mir v tvoje srce in gre skrb s tvojega nagubančnega čela? Kmetsko ljudstvo ima dovolj skrbi in bridkosti, zakaj si često nalaga še to? Nplivajmo in delajmo povsod, da bo v tem oziru boljše med našim ljudstvom!

Svoj čas sem slišal pripovedovati da je stal na mostu na neki reki človek, ter trgal denar in ga metal v vodo. Prijeli so ga in vtaknili v norišnico, kajti vsi so rekli: znorel je. Ce pa gre kdo in toži za ničevne stvari svojega soseda, znanca, brata, celo očeta, mater in nasprotno sina, kakor imamo takšnih slučajev žalibog na stotine in stotine, pa je takšen člo-

vek »junak«, ki išče svojo »čast in pravico«.

Tako radi naglašamo, da je kmetskega ljudstva okroglo 80 odstotkov v naši državi. Ali kje je tista kmetska sloga, krščanski sporazum in bratstvo? Na vsakem koraku, pri vsakem dejanju naj kmetsko ljudstvo pomisli, kaj je posameznemu in celoti v korist. Pravdanje gotovo ni, in tako sklepam kakor sem začel: neumnost in trmoglavost so najbolj drage reči na svetu.

Prof. J. Veseljak.

Dekliški tabor

za šmarsko dekanijo

v Završah pri Grobelnem

(župnija Sv. Vid pri Grobelnem) bo 17. julija 1921. — Spored: ob 10. uri sv. opravilo s pridigo za Marijine družbe, nato takoj zborovanje Dekliških zvez cele dekanije. Predsednice in zastopnice Dekliških zvez pa pridite že ob 7/9. uri na razgovor o podrobni organizaciji Dekliških zvez v dekaniji! — Pridite pa tudi dekleta iz sosednjih dekanij. Imate zelo lepo železniško zvezo. Vlak iz Maribora pride na Grobelno ob 7. uri, vlak iz Celja pa po 8. uri!

Hvalevredno vprašanje.

Nedavno je 26 vsečiliščnih profesorjev ljubljanske univerze objavilo v slovenskih časopisih odprto pismo, v katerem so ugotovili, da je voditelj Samostojne kmetijske stranke, profesor in nar. poslanec dr. Bogomil Vošnjak, osramotil v ustavotvorni skupščini dva svoja tovariša (dr. Prijatelja in dr. Kidriča) s tem, da jima je na nedvoumen način predbacival klečepazenje pred bivšo Avstrijo. To jima je očital radi tega, ker sta podpisala izjavo za avtonomijo Slovenije. Z odprtim pismom, objavljenim v slovenskih listih, so ljubljanski profesorji svojega tovariša, ki je v konstituanti — torej tam, kjer bi moral govoriti kot zastopnik ljudstva le polno resnico — vedoma in namenoma govoril neresnico. — Ta zadeva je vzbudila zanimanje našega poslanca Martina Krajca, ki je dne 8. t. m. stavljal na min. predsednika Pašiča prav hvalevredno vprašanje. V svojem pismu mu navaja predvsem vest o bližnjem imenovanju dr. Vošnjaka za poslanička naše države v Pragi. Ker je dr. Vošnjak kot lažnjivec in natolcevalec družabno nemogoč, se mu tako važna in odgovorna služba ne sme pod nobenimi pogoji podleti, ker je razen tega še znano, da kot član mirovne delegacije v Parizu ni užival Pašičevega zaupanja. Dr. Vošnjak je v Parizu namreč izdajal in izblebetal važne diplomatske tajnosti. Znano je tudi, da so ga smatrali vsi sodelovalci Pašičevi kot nesposobnega za diplomatsko službo.

Radi vseh teh očitanj, ki so sa nagromadila zoper dr. Vošnjaka, je poslanec M. Krajnc vprašal min. predsednika to-le: 1. Ali ste voljni, imeno-

»Potrpite nekoliko!« je rekel. »Cemu taka vprašanja, ki samo nevoljo vzbujajo in zdražijo napravljajo. Kapitan je deloma povedal preveč, deloma rekel premalo in zato ga moram prositi pojasnila. Rekli ste, kapitan, da vam vožnja ne ugaja?«

»Vajeli sfe me«, je odgovoril kapitan, »z zapečatenim povelenjem, kakor pravijo, da povedem vašo jadrnico, kakor mi bo naročeno. Na tem niše nič tudiščega. Ampak opazil sem, da danes že zadnji mož na krovu o tem potovanju ved ve nego jaz. Po mojem mnenju to ni lepo in prav od vas, kaj?«

»Nikakor ne!« je rekel doktor Livesey.

»Crugič«, je nadaljeval kapitan, »sem zvedel, da gremo iskat zaklad, — zvedel od svojega lastnega moštva, pomislite! Zaklad iskati je vobče kočiliiva star, taka podjetja niso po mojem okusu, prav posebno ne, ako so tajna in če — oprostite, gospod Trebilawney — je kdo tako tajnost celo izdal — papigi!«

»Silverjevi papigi —?« je vzkliknil graščak.

»Kakor se vzame, gospod graščak. Čestavemu človeku, hočem reči. Meni

se zdi, gospoda, da nobeden izmed vas ne ve prav, na čem da je pri tej stvari. Toda jaz ljubim pri svojem poslujšati cilje in ravna pota!«

»To je vse prav in tuži res!« je odvrnil doktor Livesey. »Na naših ramenih stoji odgovornost, ampak mi nismo tako v nejasnem glede ciljev in potov, kakor mislite! — Drugič pravite, da vam ne ugaja moštvo. Ali niso dobro mornarji?«

»Meni ne ugajajo! To pravico imam, mislim, da bi si bil sam izbral svoje moštvo — če že hočete vedeti moje mnenje.«

»Ne rečem, da bi to ne bilo res«, je odgovoril zdravnik. Morebiti bi bil moj priatelj storil bolje, če bi vas bil vzel seboj, ko si je izbriral moštvo. Ce pa vas je prezrl, ni tega storil namente. — In prvi mornar Arrow vam tudi ne ugaja?«

»Nel. Utegne biti dober mornar — ampak preveč prijazen je z moštvom, in to ni priporočljivo za mornariškega častnika. Prvi mornar mora biti sam zase — ne sme pisančevati z drugim moštvom.«

»Mislite, da pisančuje z njimi?« je zavplil graščak.

»Ne. Ampak preveč prijazen je z njimi.«

»Dobrol!« je rekel zdravnik. »Torej skrufka povedano — kaj želite?«

»Dobro! Povem vam. — Vi ste za trdno odločeni, gospodje, da greste na to pot?«

»Naš sklep je trden, kakor skala«, je dejal graščak.

»Prav, dobro!« je rekel kapitan. Mirno in potreplejivo ste poslušali tu moje trditve, ki sem vam zanje ostal dokaz dolžan. Poslušajte torej še eno. Ti ljudje nakladajo smodnik in orožje v sprednji del ladje. Pod vašo kabino pa imate tako lep in primeren prostor. — zakaj ne denete tja orožja in smodnika? To je eno. — Drugo pa je tole. Štirje vaši služabniki pridejo z vami na krov in čul sem, da dobijo odkazane svoje prostore spredaj. Zakaj pa jim ne daste prostorov bližu vaše kabine?«

»Se kaj?« je vprašal graščak.

»Samo nekaj šel!« je odgovoril kapitan. »Preveč je že bilo besed!«

»Kes da že vse preveč!« je dejal zdravnik.

»Rovedal gam bom, kar sem sam

sbšal«, je nadaljeval kapitan. »da imate baje zemljevid otoka, da so na križi, ki zaznamujejo kraje, kjer so skriti zakladi in da leži otok — «

»Imenoval je zemljepisno dolžino in širino otokov.«

»Jaz tega nikdar živi duši nisem pravil!« je vpil graščak.

»Moštvo ve za vse to!«

»Gospod doktor, to ste povedali vi ali pa Jim!« je vpil graščak.

»Ni mnogo na tem, kdo da je povedal«, ga je zavrnil doktor Livesey. Opazi, sem, da niti on nisi kapitan mesta posebno verjela graščakovemu zahtevanju, da je nedolžen. Tudi jaz mu sicer nisem mnogo verjel, ker je bil tega zares strašno blebetav človek, toda v tem slučaju mislim, da je govoril resnico in da ne on in ne kdo drugi nizidal lege otoka.

»Gospodje«, je nadaljeval kapitan, »ne vem, kdo ima tisti zemljevid, ampak ta pogoj stavim, da mora stvar ostati tajna, tudi za mene in za Arrowa, sicer bi vas moral prositi, da me odpustite iz službe!«

(Dalje prihodnjih)

vati čvarkratno obsojenega človeka za predstavnika naše države pri čeho slovaški vladi?

Ner je, gospod predsednik, znano po celem svetu, da mrzite laž in ljubite resnico za ceno svojega življenja, sem uverjen, da mi boste v pismenem odgovoru dali zadovoljivo vest o tej zadevi. — Hud udarec za ponosne in prezirljive „politike“ okoli slabostnejne stranke! Našim čitateljem pa priporočamo, da o tej zadevi dobro prenesljajo.

Naši romarji pri Mariji Pomagaj.

Cerkvena slovesnost.

Slovenskim Stajercem se je sloviša božja pot k Mariji Pomagaj na Brezju zelo vzljubila. Krvava vojska leta 1914 je ukinila romanje pobožnih Slovencev iz Stajerske na Brezje. Na splošno željo je mariborska Kršč. soci. zveza pod vodstvom neumorno delavnega ravnatelja Cirilove tiskarne g. dr. Jerovšeka dne 11. julija t. l. zopet popeljala verne Slovence in Slovence iz zelene Stajerske na divno Gorenjsko. Romarjev se je prijavilo tudi, da se jih več stotin ni moglo sprejeti. Južna železnica, dasirayno nam je šla s polovično vožnjo in sploh na roko, romarskemu odboru ni mogla za posebne vlake dati na razpolago dovolj osebnih vozov, tako da so se morali žal nekateri romarji voziti v tovornih vozovih. Iz Maribora je pondeljek zjutraj, dne 11. julija peljal prvi osebni vlak okoli 1300 m iz Celja drugi posebni vlak okoli 1200 romarjev iz vseh delov Slov. Stajerja na Gorenjsko. Vodstvo prvega vlaka je bilo v rokah dr. Jerovšeka, drugi vlak pa je vodil č. g. Marko Krajnc. Med romarji je bilo okoli 30 dušnih pastirjev. Navzoči so bili tudi poslanci: dr. Hohnjec, Roškar, Brodar in Stanonik.

Na Brezje smo dospeli okoli 4. ure popoldne. Oo. frančiškani so nas sprejeli slovesno zunaj Brezja. Z zastavami na čelu in glasno molitvijo rožnega venca smo vkorakali v Marijino svetišče. Cela vas je bila v zastavah. Gorenje so nas radosno pozdravljali.

Tako po prihodu na Brezje je stopil na prižnico č. g. Fr. Hohnjec, brat poslance dr. Hohnjeca, župnik v Cadramu. Mlađi govornik je v temeljitem in vznesenem govoru slavil Marijo Pomočnico. Pripravo ljudstvo, kakor tudi številni izobraženci so bili prijetno presenečeni vsled res izbornih temeljitetih in v sreči segajočih izvajanih mladega cerkvenega govornika. Mirno lahko zapisemo, da smemo pristevati g. župnika Hohnjeca med prve cerkvene govoriske lavantske školje. Drugo pridigo zvečer je prevezel splošno znani cerkveni propovednik č. g. Gomilšek, župnik od Sv. Benedikta. Tudi njegova proslava Marije, kraljice Slovencey, je segala vsem globoko v srce. Župnik Hohnjec je vodil nato slovesne večernice in nato še lepo versko manifestacijo — rimsko procesijo. Cudovito lep je bil prizor, ko se je v prvih nočnih urah razvila v smeri proti Triglavu več tisoč glav broječa množica vernih Slovencev in Slovenk z lučicami v rokah. Glasno pevanje litanij in cerkvenih pesmi je donelo tje gor v skalnatne vršine gorenjskih gor.

Spovedovanje romarjev se je vršilo do 11. ure zvečer. Skoraj celo noč so proti nebu donele v svetišču glasne molitve in lepe cerkvene pesmi. Pohvalno moramo omeniti, da so nam vriji Brezjani glede prenocišč in glede postrežbe šli prijateljsko na roko. Posebno zahvalo pa zaslужijo seveda delavni oo. frančiškani na Brezju.

V jutro, dne 12. julija so verniki že od 5. ure naprej zopet opravljali svoje romarske pobožnosti. Ob 2. uri so se začele v svetišču sv. maše in obhajanje vernikov, ki je trajalo v malih presledkih skoraj do 11. ure. Ob 5. uri zjutraj je č. g. Evald Vračko, župnik iz St. Ilja v Slov. gor. v dobro zamišljenem in po njegovi starini navdušenem govoru opisoval Marijo kot našo mater.

Politično zborovanje.

Po končanih cerkvenih slovesnostih se je vršil na lepem in velikem prostoru zunaj pred cerkvijo političen shod naše Slovenske ljudske stranke,

kakor si ga veličastnejšega niti predstavljam ne moremo, kajti prisostvova mu je tritočera množica ljudstva iz vseh stanov, možje in mladeniči, žene in mladenke, ki so napolnile ogromni prostor pred cerkvijo. Političen shod je otvoril in mu predsedoval naš kranjski kmetski poslanec g. Stanovnik.

Kot prvi je govoril član Jugoslovanskega kluba naš narodni poslanec dr. Hohnjec. V živih in prepričevalnih besedah nam je oriral politične boje naših poslancev v konstituanti, zlasti borbo za dobro in pravično ustavo, ki bi naj bila temelj za razvoj naše mlade in lepe države, katero ljubimo in smo ji udani iz celega srca. Poslanei Jugoslovanskega kluba se niso ustrašili nobenih ovir in nobenih težkoč, le da bi nam priborili avtonomijo in tako ustavo, ki bi po možnosti zadovoljila vsa tri plemena v naši državi. V tem težavnem boju so nam vpadi v hrbet samostojnež ter nas izdali, ker so bili od vlade podkupljeni. (Ogorčeni medklinci: Fej izdajalcem samostojnežem!) Podkupljeni so bili za težke milijone muslimani, liberalci in zlasti naši samostojneži, ki so na vsakem shodu povdarijali, da zahtevajo avtonomijo Slovenije ter da se bodo zavzemali za pravično ustavo. Toda svoje dane obljuhe pred in za časa volitev v konstituanto so pojedli v tem hišu, ko so prišli v Beograd, ko so vstopili v vlado in je eden njihovih poslancev postal minister, drugi podpredsednik zbornice itd.

To so tisti podkupljeni samostojneži, ki so nas pri glasovanju za ustavo izdali ter glasovali za ustavo, ki ni prinesla Slovencem in Hrvatom zaželjene avtonomije, za ustavo, ki nam je prinesla zloglasni „kancelpargraf“, katerega ne pozna nobena druga ustavna država na celiem svetu. Ustava, katera nam je bila vsljena, je krivična in katoliški cerkvi skrajno sovražna, kajti napravila je katoliško Cerkev za sužnjo države. Toda katoliška Cerkev ni bila nikdar in tudi nikdar ne bo sužnja države, in mi se bomo borili do zadnje kapljice krv za pravice in za prostost katoliške Cerkve in za tako ustavo, ki bo zadovoljila vsa tri plemena v državi. Napačno bi bilo misliti, da pri tem zadene kaka krivda Srbe, ne, srbski kmet je ravno tako dober, kakor je naš slovenski ali hrvatski, ampak krivci so tisti od ljudstva izvoljeni brezvestni poslanci, ki so nam zvarili tako slabo ustavo. Ustavi, kakor nam je bila s pomočjo demokratov in podkupljenih samostojnežev usiljena, se bomo zaenkrat pokorili, ker se ji moramo pokoriti, toda že sedaj napovedujemo boj tej krivični ustavi v vsem postavno dovoljenimi sredstvi. In v tem pravičnem boju nam bo Bog pomagal. (Dolgotrajno in navdušeno ploskanje in odobravanje!)

Za njim je govoril naš kmetski kranjski poslanec Stanonik, ki je istotako v živih besedah oriral boje poslancev Jugoslovanskega kluba za avtonomijo in za pravično ustavo. Z gromkimi besedami je ožigosal izdajalsko postopanje samostojnežev v konstituanti, to je tisti samostojnežev, katere je izvolilo slovensko ljudstvo in ki so, podkupljeni za težke milijone, za ministrske stolce, za predsedniško mesto in za druga mesto plačana mesta glasovali za vsajeno nam krivično ustavo in dobili zato še celo odlikovanje iz Beograda.

Ti plačani in podkupljeni izdajalci so himavci posebne vrste. Doma in na šodih so obljubljali ljudstvu, da se bodo borili za avtonomijo, za pravično ustavo in za svobodo katoliške Cerkve, doma so se delali silno pobožne in verne, povdarijali so povsod, da niso proti katoliški Cerkvi in duhovnikom, toda ko so prišli v Belgrad so postali čisto drugačni. Vlada jih je podkupila in snedli so vse svoje obljube. Glasovali so proti avtonomiji, glasovali so za zloglasni „kancelpargraf“, ki bi naj dal naši duhovščini nagobčnik na usta, in glasovali se za utesnitev katoliške Cerkve. Kajti noben katoliški škof bi ne smel brez dovoljenja ministra, to je neposredno, občevati s poglavljajem katoliške Cerkve v Rimu. Ti samostojneži, katere je poslalo preslepljeno slovensko ljudstvo v Beograd, so z najgršimi psovkami obkladali naše škole in duhov-

čino in komaj in še predno je kak na poslanec SLS začel govoriti v konstituanti, so izlili nanj cele golide njihove smrdljive gnojnice, niso se pa vstrašili nobene še tako gnušne ter grde psovke, hrulili in vpili so kakor razjarjeni divjaki iz Afrike, le da b' onemogočili govor kakega našega poslance. (Klici silnega ogorčenja.)

Ustavo imamo in se ji moramo ukloniti, toda obljubljamo, da se bom proti tej krivični in slabosti ustavi borili z vsemi postavnimi sredstvi.

Pozivam slovensko ljudstvo, da ob prilik prihodnjih volitev v drž. zbor s krogom čam v rokah temeljito obračuna s samostojnež-izdajalcem našega naroda, da niti eden ne pride več v Beograd, kajti naš pošten in veren slovenski narod odklanja himavstvo ter izdajalstvo samostojnežev. (Dolgotrajno viharno ploskanje in živio-klici.)

Nato nastopi vodja romarjev č. g. dr. Jerovšek ter pojasni, da nam državna železnica ni hotela dati ne polovične vožnje in ne vsaj nekaj osebnih vozov. Pač pa je rada sprejela od romarjev okoli 130.000 K.

Za njim je govoril posestnik g. Mlinar iz Loke o raznih gospodarskih zahtevah našega slovenskega ljudstva.

Veselo pozdravljen je nato nastopil predsednik Jugoslovanske kmetske zveze, narodni poslanec Brodar iz Kranja. Poslanei je, kakor poprej njegov tovaris Stanonik, ostro bljal izdajalsko postopanje samostojnežev v Beogradu, ki so prodali toli zaželjeno slovensko samoupravo za srbski centralizem. Pozival je celokupno slovensko ljudstvo, naj se združi v Slovenski ljudski stranki, oziroma v Kmetski zvezi v najodločnejši odpor proti skočljivcem in izdajalcem slovenskega ljudstva.

Nato je predsednik zaključil nad vse sijajno in slovesno zborovanje, na katero je vlada poslala komisarja, da bi nas kontroliral, kaj govorimo. Je žalosten odšel.

Popoldne sta oba romarska vlaka odpeljala v popolnem redu in brez kakršne nezgode domov na Slov. Stajersko. V Ljubljani je bil večurni oddih. Romarji so po večini izrazili željo, da bi se tudi prihodnje leto priredilo slično romanje na Brezje, ki pa bi naj dalo vsem romarjem priliko, da vsaj za dneva lahko obiščejo rajskolepi Bleč.

Naši društveni domovi.

Kakor ne more obstojati družina brez doma, tako se naše organizacije ne morejo razviti do popolnosti brez društvenih domov. Naša društva so navedno potisnjena v kakšne kurnike, kjer se ni mogoče gibati, ali pa imajo svoje prostore celo v krčmi. Mnogo si članov naših društev ubijajo glave, kajti naj pridejo do lastnega doma. Prvič je potrebno, da ima društvo, ki si hoče zidati svoj dom, nekaj navdušenih in izvezbanih članov, ki bodo skrbeli za življenje v bodočem domu, drugič pa mora imeti svoj društveni dom ali vsaj košček društvenega prostora.

„Društveni dom“, že beseda sama na sebi znači, kakšnemu namenu naj to poslopje služi! Društva imajo tu v njem svoje bivališča, svoje domovanje, ker za ne obstajajo samo iz pravil, iz poslovnih knjig in papirjev, ampak predvsem iz članov, je društveni dom v resnici dom vseh članov, kar bi v resnici naj tudi bil. Ni dovolj, da ima v domu razne pevske in druge vaje ter od časa do časa kakšno veselje, ampak ljudsko, družinsko življenje, je se mora oživeti v njem. Vse, kar nam pomenega ponujajo razna druga zbirala, vse se mora uvesti v naš društveni dom. Poštena zabava, kajti n. pr. poštene gledališke igre, pevske prireditve itd., vse to mora nuditi ta društveni dom. Skrbeti mora, da se nudi vsakomur v društvenem domu lepša zabava, nego v krčmi, ker le na ta način bomo dosegli, da iztrgamo ljudi zopet iz gostilniškega in jih uvedemo v duševno življenje.

Posebni skrb pa moramo polagati na to, da dobi šolski naraščaj v domu dovolj različne zabave in pouka. Ti otroci naj imajo v domu poseben prostor in naj bodo vedno pod nadzorstvom voditelja, ki se mora v to syrdi dobročiti. Biti pa mora dober, vzgojitev,

ki naj vso pozornost obrača na vzgojitev, znacajev. Ob nedeljau naj se po možnosti vrše v domu kratka predavanja. Udeležba bodi obvezna.

Predavanja naj bodo zanimiva in kratka, boljše malo in večkrat, ker z dolgotrajnimi predavanji se doseže le da nestrost, ki nastane, pokvare vse. Naj bodo pa vedno na koncu zabave ali iger, da bo vtič posamezniku ostal in da bo o njem tudi sramiščil. — Fantje, dekleta in naraščaj, naj se pridno vadi v petju, igrah, tamburanju in telovadbi.

Slovi, ki se pridobi pri teh vajah, naj se uporabi pri prireditvah, ki ujate se vrše večkrat. Skrbeti je treba, da so te prireditve zanimive, z raznovrstnim vzoredom: enkrat igra, drugič petje, tamburanje itd.; enkrat nastopajo otroci, drugič dekleta, enkrat fantje, drugič zopet vsi skupaj, sploh naj se vsečeva raznovrstnost, ki naj upegneje pobila enoličnost in naveličanje udeležencev. Prireditve naj bodo brez vstopnine.

Zimski dnevi, posebno večere, porabimo, oleg raznih vaj tudi za to, da uvedemo kak tečaj, bodisi knjigovodski, gospodinjski, govorniški, telovadski, gospodarski, pevski, godbeni itd. K tem tečajem, ki naj bodo dobro pripravjeni, pritegnimo vse člane. Če vemo pa je, da se nekaj ljudi resno žaljuje temu delu, da sami sebe neumestno izobražujejo in to izobražbo pričel delu porabljo. Posamezni odborniki si naj razdelijo delo in naj se vsak v svoji stroki temeljito uri in vežba, da mu bo omogočeno, učiti tudi druge. Ako bomo v domove uveli ta način dela, boguno prepričani, da uspešno izostanejo. Dobre može in mladence spravimo s tem iz gostilens, zapeljivost liberalizma bo uničena in v nekaj letih dobimo zdrav, nepokvarjen naraščaj! Kako naj bo društveni dom ustanjen, kako naj ga postavimo in kam, a posebno pa, kako naj dobimo sredstva za zgraditev, o tem pa v kratkem vidi Bog živi!

Politični ogled.

Kraljevina SHS. V naši visoki beograjski politiki je še vedno zastoj. Večina ministrov se sprehaja po naši širni kraljevini, Pašić je nekaj dni marodiral na žolčnih kamnih, a je sedaj v toliko okreval, da se bo lahko odpeljal nekam na letovišče. Kar je ministrov v Beogradu, so se pečali in prerekali radi imenovanja kraljevih namestnikov za razne upravne oblasti, ki jih bodo sedaj po novi ustavi vpeljali mesto po prejšnjih pokrajinskih vlad. Kdo vse je že imenovan kraljevim namestnikom, poročamo na drugem mestu. Več kot politika zanimalo sedaj vladne politične kroge pogon za komunisti, katere dolžijo, da niso samo udeleženi na napadu na regenta, ampak, da so hoteli celo strmoglaviti celotni družabni red in državo samo. Glede naše edino kaj vredne baroške luke, ki bi nam moral pripasti po rapaljski mirovni pogodbji, se javno piše, da nam jo je g. Pašić zmesetaril pod italijansko vrhovno oblast in bomo mesto Baroša dobili Skáder. Zastopniki naše države in italijanske se že zopet pogajajo v Beogradu radi trgovinskih zvez med našo kraljevino in Italijo. Te dni so se pogajali radi plove po morju, ribolova in prevoza blaga. Celotno časopisje poroča, da pride na Hrvatsko in v Slovenijo največji srbski prijatelj Slovencev in zagovornik slovenske avtonomije Stojan Protič, ki bo prirejal v družbi naših in hrvatskih politikov shode.

Austrijski državni kancler je podal v odseku za zunanje zadeve izjavjo, v kateri je naglasil, da se bo Avstrija trudila, da stopi v kar najožji prijateljski stik z vsemi sosednimi državami in bo postala potom prijateljskih zvez steber reda in miru v Evropi.

Gornješlezjsko sporno ozemlje, katerega so zopet zasedli zavezniški in pomirili med seboj se ravsajoče Nemci in Poljake, bo menda v kratkem zopet postalo toriče nove vstaje. Poljske dobrovoljce je namreč sprejelo Poljakom naklonjeno gornješlezjsko prebivalstvo kot hlapce, ki so poskrili in zakopali orožje, da ob pravem času sledijo klicu svojih voditeljev in iztrgajo Nemcem Gornjo Šlezijo.

Turki poročajo, da so pošteno zopet naklestili Grke v Mali Aziji. Za posest Carigrada se bojijo Angleži, ker

se hočajo turške prestolice polastiti prišaši Kemal paše, ki podijo Grke po Mali Aziji. Ententa sedaj mešetari krog naše kraljevine in Rumunije, da ju pričopi za obrambo Carigrada.

Boji na Irskem med Angleži in irskimi uporniki so še vsem gotovo v živem spominu. Ti boji so bili skozi mesce na dnevnem redu. V teh dneh pa nam poročajo, da se vršijo med zastopniki irskih upornikov in angleško vlado pogajanja za vzpostavitev miru in reda med obema državama. Je veliko upanja, da se vendarle enkrat sporazmeta Anglia in Irska.

Tedenske novice.

t Naš kralj Peter je praznoval minuli torek svoj 77. rojstni dan.

t Novo upravno razdelitev naše države bodo začeli upeljevati. V Beogradu so že imenovali mesto dosedanjih predsednikov pokrajinskih vlad takozvane kraljeve namestnike. Ljubljanska upravna oblast dobi kot svojega kraljevega namestnika Slovence Ivana Hribarja, ki je bil dosedaj poslanik v Pragi in je prestopil kmalu po našem ujedinjenju s Srbi k najmočnejši radikalni stranki. Dosedanji predsednik naše ljubljanske vlade dr. Baltič je imenovan zastopnikom ljubljanskega kraljevega namestnika. Novi kraljevi namestnik Hribar bo odpravil dosedanje ljubljansko vlado. Za Zagreb je imenovan kraljevim namestnikom demokrat Demetrovič.

t Kdo je najbolj žalosten, ker dobi Ljubljana kraljevega namestnika Hribarja in njegovega zastopnika dr. Baltiča? Ta najbolj žalostna prikazen je samostojni mlinar Stefan Dobnik iz Zlatoličj na Dravskem polju, ki je nekaj mesecev sedaj mlinaril kot podpredsednik ljubljanske deželne vlade. Tega mlinarja podpredsednika so sedaj razrešili njegove vladne časti in ga poslali nazaj na Dravsko polje v mlin, kjer se bolje spozna, kakor pa pri vradi. Čudna dejstva smo doživeli pod Pašičeve vladi: da nam ministruje mesar Pucelj in nam je podpredsedoval mlinar. Mesar minister — mlinar deželní podpredsednik, se li smemo čuditi, da imamo vsaki dan nove davke!

t Pekojni vojvoda Mišić, ki se je kot vojak zanimal tudi za ureditev naše države, je nekoč rekel: »Pustite Hrvate na miru, naj si sami zgradijo svojo hišo, naša dolžnost pa je, da jim priskočimo na pomoč, ako bi nas klicali. Bog obvaruj, da postane Beograd Beč ali Pešta, to bi nas upropasti!« Tako je govoril odlični vojvoda, ki je kot Srbin in vojskovodja obsodil centralistično ureditev države. Ako bi vojvoda Mišić še živel, bi ga policajdemokrati in samostojni radi teh besed gotovo poslali v pokoj. Pri nas je vse mogoče.

t Kako bo pa sedaj s Koroško? Ob času, ko so Poljaki nasilnim potom zasedli gornješleziske kraje, se je govorilo po Parizu, da bo ententa ljub za Poljake slabo izpademu glasovanju o pripadnosti Gornje Slezije isto razdelila med Nemce in Poljake. V dobi gornješleziskih dogodkov smo se tudi mi Slovenci oklenili upanja, da dobimo nazaj Koroško vsaj do Drave. A v gornješleziske razmere so se v-taknili Angleži, ententa je zopet zasedla sporne kraje. Poljaki so se moralni umakniti in še danes ni gotovo, kaj bo z Gornjo Slezijo. No, hitreje kakor Poljaki Gornjo Slezijo bomo izgubili mi Koroško. Te dni bo začela namreč medzavezniška ententna razmejitvena komisija, ki je že zgotovila razmejitev med Avstrijo in našo kraljevino od Kokšnjaka do Radgona, svoje delo i na Koroškem in sicer v treh partijah.

t Politični shod priredi poslanec dr. Hohnjec v nedeljo 24. julija po cerkvenem opravilu pri Svetinjah.

t Kam tira ljudstvo davčna oblast! (Kmet s Pohorja.) Kakor predpisujejo davčni uradi, davkopalčevalcem davke, presega vse meje. Nobe-nega sistema ni v predpisih. Poljubno napaka uradnik najvišo svoto, ki se mu zdi, in jo zahteva od posestnika v plačilo. Posestniki pridejo našo se pritoževat. Kateri je dobro znan, doseže takoj počut, ženska jokajoče, imajo tudi davčni sreči, drugi pa morajo iti k demokratskim odvetnikom, da napravi rokurze, ki stanejo denar, najmanj po 2000 K eden. Kaj ni več pravice od strani države, da bi se predpisalo res samo toliko davka, kolikor gre vsekemu davkopalčevalcu primer-

no po dohodkih in na podlagi zakonitih določb. Ljudstvo zgublja vero v pravčnost države, če se dela na takšen način. To postopanje ne dela ljudi samo protidržavne, temveč jih sili k izseljevanju. V marenberškem okraju hočajo posestniki opustiti vse in se izseliti. Kaj nič ne pomislijo vladni organi, kake posledice zamorejo priti za državo, da pridejo vsled prehudega davčnega vijaka posestva na bogen? Mnogi morajo dele posestva prodati, če hočajo kriti in plačati te davke, ki jim jih pripisujejo davčni uradi. Kako se naj izvaja gospodarstvo in blagostanje, če mora kmet, posestnik in obrtnik odpredajati od svojega inventarja, če hoče zadostiti zahtevam, ki jih nalaga v nepremagljivi meri država? Ce bode šlo še dve leti tako naprej, bodo obubožali vsi, potem si pa naj isče država davke od ubožev, katere bode celo freba hraniti in zanje skrbeti. Cudimo se najbolj našim uradom in finančnim oblastem, da tega na uvidevajo. Kot Pohorjanc, prost kmet, pristna slovenska korenina, pa Nam slovenskim uradnikom zakliceu v brk: »Tako niso delali z nami najbolj zagrzeni nemškatarski uradniki! Slava Nam, »slovenskim sinovom«, da Vas tako čutimo na lastnici!«

t To je gospodarstvo! Glasilo srbskih zemljerdnikov, »Sel«, je priobčilo zelo zanimive podatke o naravnost ne-sramnem gospodarstvu z državnim oz. davkopalčevalskim denarjem. V letosnjem proračunu se nahajajo sledeče postavke: Za nekoliko tisoč bosanskih revežev, katerim je povodenj uničila vse imetje — en milijon dinarjev; 1500 turških veleposestnikov v Bosni pa dobi kot nekak »Trinkgeld« reci in piši — 250 milijonov dinarjev. Za pol milijona vojnih vdov in sirot ima vlada samo 12 milijonov dinarjev na razpolago, za ustoličenje pravoslavnega patrijarha pa so potrosili — 18 milijonov dinarjev. Za neštivilne ministrske avtomobile, bencin in šoferje — 22 milijonov, za dvorsko pohištvo pa — 24 milijonov dinarjev. — Zares lepo so gospodarili demokrati, radikali, muslimani in slovenske izdajice — samostojne. Kdo naj se še čudi velikim davkom? Takšno gospodarstvo bo spravilo državo na kant. Tudi to je blagoslov centralizma.

t Kako je s prazniki v naši Jugoslaviji? V naši kraljevini imamo katoliške, pravoslavne, turške in državne praznike. Vse štiri vrste ravnotek našteti praznikov praznuje le naš parlament, katerega vedno pošljejo na oddih in počitnice, kakor hitro se pojavi kaka skupina praznikov kakršnekoli v nas zastopane veroizpovedi. Naši državni uradniki pri nas v Sloveniji slavijo v brezdelju vse katoliške praznike in seveda tudi celo vrsto državnih. Najbolj sta glede prazničnega brezdelja prikrajšana kmet in delavec, ki uživata kot delopust edinole katoliško-čerkvene praznike. Omeniti in povdariti pa moramo, da praznujejo novo navlako državnih praznikov uradniki na račun kmeta in davkopalčevalcev! Tako se godi in postopa glede delopusta v državi, katero krmrja uradniki, katerim sta kmet in delavec deveta briga. Da nas pa bo potom nove ustave po celi kraljevini enkrat uvedeni centralizem osrečil še z večjim številom državnih brezdelavnikov za uradništvo, je gotovo dejstvo, katerega se že lahko danes veselimo.

t Novi mariborski župan socialistični demokrat Grčar je potren v Beogradu. Potrditev novega ljubljanskega župana narodnega socialističnega Peska, pa skušajo demokratje na vsak način onemogočiti, seve, ker gre Zerjavu za milijone, ako zgubijo liberalci svojo zadnjo trdnjava — belo Ljubljano. Ljubljanska demokratska gospoda se boji tudi vpogleda v svoje dosedanje mestno gospodarstvo, radi tega poiskuša vse lumparije in goljužije, samo, da bi vsaj zavlekla, če že ne čisto preprečila ustoličenje novega ljubljanskega župana. Novi celjski župan — demokrat dr. Hrašovec je bil seve takoj potren, zaprišen in že zupanuje.

t Tudi ljubljanskega novega župana Peska je potrdila belgrajska vlad. S to potrditvijo je zrušena zadnja liberalna trdnjava — bela Ljubljana!

t V občini celjska okolica se je v nedeljo vršila županska volitev. Za župana je izvoljen s 14 glasovi socialistični demokrat Hrastnik. Pristaš naše stranke g. Goligranc je z 10 glasovi

propadel, ker so oddali demokrati in slabostneži ter narodni socialisti — prazne glasovnice.

t Gerenta v Dolenji Lendavi v Prekmurju je samostojno-demokratska ljubljanska vlada odslovila od gerentstva samo radi dejstva, ker je agitiral samo za Kmetsko zvezo. Ali manaj agitira g. Sever, znani organizator naših prekmurskih županov, kot naš strankar za demokrate, katerih ni v celem Prekmurju za eno večerjo in še ti so privandrani učitelji in učadniki? Za zopetno vpostavitev g. Severa na gerentsko mesto se je zavzel pri notranjem ministrstvu prekmurski poslanec Klekl, ki je v svoji interpelaciji radi protizakonito nasilnega nastopa napram našemu somišljeniku Severu ministru pojasnil, kako očita nasilja si dovoljuje ljubljanska demokratsko-samostojna strabovalda.

t Železniški promet med Mariborom in Celovcem, Mariborom — Radgonom in Špijle se že vrši nemoteno nekaj časa sem. Sedaj pa je nekaj padlo v glavo nemškim obmejnima hujškačem, ki so začeli pritiskati na vso moč na dunajsko vladlo, da zopet prepove ravnotek započeti promet. Nemec ostane Nemec, na eni strani bo prosjačil, na drugi pa hujškal in nas bo skušal oškodovati, kjer bo količaj mogel. Smo čisto lahko prepričani, da bo promet med nami in Avstrijo na celovski in ljutomerski pregi zopet ustavljen. Nemci dosežejo vse — mi pa nič!

t Izletniški vlak. Od dne 10. t. l. naprej vozi na progi Celje — Velenje ob nedeljah in praznikih novo vpeljani izletniški vlak, ki odhaja iz Celja ob 4h 7 min. in dospe v Velenje ob 5h 50 minut. Ta vlak ima priključek na mesani vlak proti Slovenjgradcu.

t Dr. Jančič oproščen — liberalci pogoreli. Spletke, ki jih je uprizarjal šolski vodja Senica pri Sv. Petru v Sav. dolini proti župniku dr. Jančiču, so presegale že vse meje. »Nova doba« je bruhala iz svojih umazanih predalov najogabnejše golide smrdljive gnojnice in natolcevanja proti imenovanemu župniku, ki ni zakrivil prav ničesar. Vsa njegova »krivda« je obstajala v tem, da se ob priliki reklamacijskega postopanja za volitve v konstituanto kot župnik ni uklonil vsemogočnim liberalnim generalom. Radi tega je vložilo državno pravdništvo v Celju proti dr. Jančiču obtožbo radi kršenja volilnega zakona. Senico, ki je vedno rovaril proti dr. Jančiču, pa je najobčutnejše pičila vloga, ki jo je dr. Jančič popolnoma utemeljeno vposlal poverjeništvu za socijalno skrbstvo in v kateri je Senico naznani kot človeka — vinskega bratca, kateremu se mladine ne more prepustiti, da bi jo s svojimi vzgledi vodil na nepravota. Proti obsodbi celjskega sodišča je dvignil dr. Jančič pri kr. stolu sedmorce v Zagrebu priziv. Zagrebško sodišče pa je po tehtni razsodbi dr. Jančiča — oprostilo. — V svrhu boljšega poznavanja policajdemokracije naj se služi sledeči dogodek. Dne 10. junija je odposlal okr. šolski svet v Celju komisarja Pinkavo k Sv. Petru, da uvede preiskavo v zadavi nadučitelja Senice. Komisar Pinkava ni hotel protokolirati izjave pozvanih prič, ki so izpovedovali proti Senici. V navzočnosti dr. Jančiča je strahovito vpil nad eno pričo, ki je izjavila, da je videla Senico večkrat pijanega. Smo radovedni, ali bo »Nova doba« beležila oprostitev dr. Jančiča?

t Kako je s krivci bombnega napada na regenta? Radi ponesrečenega napada na regenta in Pašiča je bilo do slej zaprtih 700 oseb. Vsaki dan pa se vršijo še vedno nove aretacije. Napadalec Stejič in neki zaprti sobni slikar Mojzes valita vso krivdo in pripravo za ta napad na komunističnega poslanca Kovačeviča. Slikar Mojzes obtožuje Kovačeviča, da so bili na njegov nasvet že leta 1920 po Hrvatskem in po večjih mestih Srbije osnovani razni komunistični odbori s pododseki, katerih na men in cilj je bil: strmoglavit in zrušiti sedanji državni in družbeni red. Zaprti komunistični poslanci in večina aretiranec pa trdrovratno zanika vsako najmanjšo krivdo soudeležbe pri napadu na regenta. Po Beogradu že prodaja policija komunistične domove, tiskarne in knjigarnje socialnemu demokratom, ki bodo imeli o napadu na regenta in Pašiča še največ profita.

t Kako pametni so naši ministri. Na tisoče wranglovcev je pri nas dosedaj zastonj jedlo, se oblačilo in veseljalo na državne stroške in povrh

so še dobivali posamezniki tudi podpore iz državne blagajne. Sedaj še le so naši beograjski ministri pogrunali, da bi bilo dobro ruske begunce povabiti tudi na delo. Ministri so se posvetovali in sklenili, da wranglovci ne bodo dobivali več državnih podpor, ampak bodo morali na delo, katero se jim bo pa plačalo. 5000 Rusov je stavljenih na razpolago ministrstvu saobraćaja, vojne in mornarice, pospešitev v ministrstvu za javna dela. Predno naši ministri sklenejo, kako pametno, ki jim je že ležala nekaj mesecev na dlani, trpi dolgo in se vse vrši po receptu: Ima vremena!

t Iz nesrečne ljubezni je skočila z mariborskoga starega mostu v Dravo minuli pondeljek 21. let starca Erzika Paksi, ki je igralka pri zdaj v Mariboru se mudečem cirkusu. Vzrok, da si je hotela mladostina Erzika končati življenje v dravskih valovih, je nesrečna, neuslušana ljubezen. Seve, ki je dekle začutilo mokroto in nevarnost Drave, je začelo vptiti na pomeč. Dva moža sta skočila v vodo in se pognaли za živijo, da je otmeta. Res se je jima posrečilo, da sta jo izvlekla iz Drave sicer nezavestno, a še pri življenu. Mesto hladnemu grobu so izročili Erzikovo mariborski rešilni postaji, ki jo je spravila k polnemu življenu. Mogoče bo Erzikin samomorilni poizkus omehčal njenega ljubčka, da se bo odzval njeni ljubezni. Voda vsebuje zdravilna sredstva tudi za bolno srce.

t Redko starost 90 let je doživel Ana Struci, po domače stara Ančka, pri Sv. Trojici v Halozah. Rojena je bila 28. aprila 1832, umrla pa je 7. julija 1921. Hvalevredno moramo o rajni povdariti, da je bila z 90. letom še dekle in so jo nosila pri pogrebu belo blečena dekleta. So pač redka tako staro dekleta.

t Avtomobilksa nesreča. Na cesti med Vitanjem in Vojnikom, v bližini gostilne Bole v Sobski, je v nedeljo, dne 10. t. m., zavozil avtomobil g. Kovaciča na čez cesto položeni tram ten se prekucnil v cestni jarek. Avtomobil se je razbil. K sreči ni bil nikdo težje ranjen. Kakšnih 100 m spredaj je ležal drugi tram na cesti. Gre za hudoben čin domačih fantov. Orožništvo zasleduje storilce.

t Velik požar. Minuli teden je izbruhnili požar na domačiji kmeta Osojnika na Vrhuncah v župniji Sv. Petra pod Sv. gorami. Zgorela je hiša in dve gospodarski poslopji. Pogorelec kmet Osojnik je dobro znan vsem svetogorskim romarjem Slov. Štajerske.

t Zgorelo je 20 hiš in gospodarski poslopji v vasi Done pri Cerkniškem jezeru v noči od sobote na nedeljo. Gasenje je bilo skoraj izključeno, ker je pihal močen veter in v sledu suše niti vode ni bilo pri rokah. Na pomoč prihiteli niso mogli veliko gasiti, ker so bila poslopja slamenstreha in se je dalo ogenj le omejiti, da ni upepel celotno vasi. Pogorelci so si rešili edino živino, vse drugo jim je pa pogorelo prav do tal, ker je razsajal počar eno noč in skor še celo drugi dan. Skoda znaša krog 2 milijona klon. Ogenj je povzročila in načrnost zanetila hudobna zločinska rinka nelega tatu iz Italijanskega, ki je lansko leto v zgoraj omenjeni vasi ukradela kravo ter hotel z njim pobegnil preko meje, a so ga začutili domačini in ga po ljudskem pravu pošteno načrili. Cez leto in dan se je zogni državljatil v vas in iz maščevanja pod tak nil ogenj.

t Bratomorni uboj. V Mengšu na Kranjskem je v nedeljo, dne 10. t. m. ob pol 10. uri zvečer ustrelil Mihael Friškovega svojega brata Franceta. — Vzrok tega uboja je nevoščljivost. Mati je namreč pred kratkim izročila posestvo mlajšemu sinu Mihaelu, kar je brata Franceta zelo jezilo in mu je v jezi tudi parkrat grozil. Ko sta se na večer vračala iz gostilne, so naši Franceta po dvakratnem strelu ranjenega, ležati na dvorišču. Umrl je v par minutah.

t Velika železniška nesreča se je zgodila minuli pondeljek v Čupriji v bližini Niša. Vlak, ki je vozil v čupriški kolodvor, je trčil ob vlak, ki je stal na postaji. Pri tem trku je bilo razbitih 20 vagonov, mnogo oseb ranjenih in ubitih. Strojevodji je odrezalo obe nogi.

t Temeljito si je končal svoje življenje 53-letni Jovan Petrovič iz Arada

Sremu. Najprej si je prezel z britovijo goltancem in trebuh. To pa mu še ni bilo zadosti in se je vrgel s prezenim goltancem in trebuhom v vodnjak na dvorišču, kjer je povrh še utonil.

t Hiša se je zrušila. V Sarajevu se je pred par dnevi sredi mesta zrušila enonadstropna hiša. Hiša je last bogatega židovskega trgovca, ki je bil tak skopuh, da ni pustil popraviti najmanjše stvari. Pravijo, da si bode sedaj sezidal novo. Denarja bo že imel na razpolagol.

t 10milijonska goljufija. Belgrajska polica je pred par dnevi razkrila zanimivo goljufijo. Trgovec Emilij Vasiljevič je poneverjal menice v večikem ter si na ta nepošten način pridobil 10milijonsko premoženje. Ta posel je opravljal nad dve leti. Ob priliki preiskave so ugotovili njegovo imovino, ki znaša — 18.000 K. Ostalo sveto (i) je baje zapravil in z njo pravmal razne dolgove.

t Priče, zglasite se! Leta 1915 je pešpolk stev. 79 bivše avstro-ogrške armade prodrl in prikorakal pred srbsko mesto Ložnica. Imenovanemu polku je poveljeval nek polkovnik, česarime nam ni znano, toda ta polkovnik biva baje sedaj v naši državi. Temu polkovniku je prišlo na ušesa, da je vodnjak, ki se je nahajal pred mestecem, zastrupljen. Polkovnik je, ne da bi se bil poprej prepričal, je-li odgovarja ta vest resnič, kratkomalo zaukazal, da je moral priti k njemu tamošnji pravoslavni duhovnik, katerega je brez vsakega dokaza obdolžil, čes, on je vodnjak zastrupil. To drzno trditev je duhovnik odločno zavrnih. Vsi navzoči častniki in vojaki so pač pričakovali, da bo polkovnik prisilil duhovnika, da bo moral izpiti kozarec vode iz dotičnega vodnjaka, kajti le na ta način bi se dala ugotoviti istinitost te vesti. Toda ne! Polkovnik je začel prav surovo vptiti in kričati ter zmerjati duhovnika. Končno je zaukazal polkovnik, da so morali vojaki takoj zvezati duhovnika in ga vreči v vodnjak, v katerem je utonil. Tudi ni veliko manjkalo, da ni zadela slična usoda še tudi nekega 8 let starega dečka, ki je v bližini pasel gosi. Rešil ga je polkovni zdravnik, ki pa ni več med živimi. Sploh je bil ta polkovnik prava zverina v človeški podobi. Popolnoma nedolžne ljudi, kot otroki, one-mogle starčke in ženske je lastnoročno strejal kakor zajce, s satanskim posmehom je nameril samokres na nedolžne žrtve in čim več jih je postrelil, tem boljše volje je bil. Ta rabelj še baje živi in sicer nekje v naši državi. Pozivamo častnike in moštvo pešpolka stev. 79, ki je bilo priča grozodejstvu te zverine v človeški podobi, da nam javi ime tega polkovnika in vsa njegova zverinstva, ki jih je zagrešil na naših srbskih bratih.

t Izjava. V »Kmetijskem listu« od dne 23. junija t. l. (št. 25) me prištevajo k pristašem Samostojne kmetijske stranke. Podpisani ugovarjam proti temu najodločnejšem ter izjavljam, da sem bil in ostalem somišlenik Slov. ljudske stranke. Sv. Martin pri Vurbergu, dne 11. julija 1921. Martin Klampfer, župan.

t Za Kmetsko zvezo so nabrali naši pristaši v Gornji Ponikvi 300 K. Prisrčna zahvala!

Gospodarstvo.

g Desetmesečni kmetijsko-gospodinjski tečaj v zavodu šolskih sester v Mariboru se prične dne 16. sept. t. l. Stan in oskrbo imajo gojenke v zavodu. Prošnje za sprejem je vložiti do 10. avgusta t. l. vodstvu kmetijsko-gospodinjske šole v Mariboru. Prošnji se morajo priložiti: krstni list, domovnica, zdravniško spričevalo, odpustnica odnosno zadnje šolsko spričevalo, ter izjava staršev oziroma varuha, s katero se ti zavezujejo plačevati stroške šolanja. Za sprejem je potrebna starost najmanj 16 let in z dobrim uspehom dovršena ljudska šola. Oskrbnina znaša mesečno 350 kron, razun tega mora vsaka gojenka letno prispevati še dočeno množino živil. Radi pogojev prebrane in drugih podrobnosti se je obrniti na vodstvo kmetijsko-gospodinjske šole v zavodu šolskih sester v Mariboru.

g Čebelarji pozor! V nedeljo dne 17. julija po popoldanski službi božji (ob treh), bo pri Sv. Trojici v Slovenskem čebelarski shod. Predaval bo naš znani rojak, potovalni učitelj, gospod Ivan Juranič. Shod se bo vršil v dvorani izobraževalnega društva; po shodu

bo praktičen pouk pri ulojaku na franciškanskem vrtcu. Prijatelji čebelic, pridevite v obilnem številu!

g Vinska letina in trgovina po drugod. V Avstriji pričakujejo dobro vinsko letino. Ker še imajo vinogradniki stare zaloge, je opažati padanje vinskih cen. Za hi nižje avstrijskega vina plačujejo 6500 do 7000 avstrijskih krov.

— Na Madžarskem vlada v vinski trgovini stagnacija; promet z vinom je zaspal. 8—9% vino stane 1400 do 1500 madžarskih krov. Težka vina so mnogo dražja, ker jih je le malo v zalogi. — V Italiji počiva vinska trgovina. Pričakuje se dobra vinska letina. V Trstu se je razvila trgovina s španskimi vini. Mnogo španskih vin uvažajo tudi v Nemčijo. — V Nemčiji je trgovina z domaćimi vini popolnoma zaspala.

t Zrelo grozdje. V Splitu že prinašajo okoliški kmetje zrelo grozdje na trg. 1 kilogram stane 60 K. Ker ga prinašajo v velikih množinah, je cena že padla na 40 K.

g Izvozna carina za živino. Za konje in kobile belgijske in noriške pasme v starosti nad tri leta je plačati 1600 K za glavo; žrebeta in mladi konji do treh let belgijske in noriške pasme 800 K za glavo; za konje, kobile, mlade konje in žrebeta ostalih pasem je plačati 1000 K. Goveda in bivali: živa 1000 K za glavo, zaklana 800 K. Prašiči: živi do 50 kg teže so prosti, nad 50 kg 400 K za glavo; za 100 kg presišega mesa se mora plačati 200 K.

g Poverjenštvo za kmetijstvo namerava nakupiti ob priliku prenovjanja Kranjskem in Stajerskem letošnje žrebičke in starejše žrebce toplokrvne in mrzlokrvne pasme za državno žrebetišče. Oziralo se bo le na prvovrstna žrebeta z dokazanim rodom, nakar se konjerejci opozarjajo ter vabijo, da se polnoštevilno udeleže prejemanj.

g Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejem dne 8. julija 1921 se je pripeljalo 185 ščetinarjev in 3 koze. Cene so bile sledeče: Plemenitne svinje za 1 kg žive teže od 20—24 K, polpetane svinje za zakol, 20—24 K, mladi prašiči 6—8 tednov stari kmđ. 180 do 300 K, mladi prašiči do 3 mesec stari, 300—400 K, mladi prašiči za 1/2 leta stari 700—1000 K. Kupčija je bila živahnna. Mladi prašiči so se večinoma razprodali.

g Žitne cene. V Somboru stane meterski stot pšenice 1040—1050 K, in koruze 440—450 krov, ovsu sploh ni bilo. Popraševanje po koruzi je bilo zelo živahnno. Ječmen je že zmlačen in tudi pšenica je že požeta. V mlinih je malo moke. V dobrem tednu bodo imeli mlini že moko iz letošnje pšenice. Cena pšeničnih moki je precej poskocila. Toča je povzročila precej škodo. Iz Dalmacije se poroča, da je dejavnvo vreme letošnji žetvi v Dalmaciji zelo škodovalo, kajti žito je poleglo in je mnogo zrnja odpadlo. Trta kaže v Dalmaciji zelo ugodno.

g Zeleni grah v Beogradu. V Beogradu stane kilogram zelenega graha — 80 K. To je že višek vse draginje. 1 kg zrnate kave iz Brazilije stane 72 K, 1 kg doma pridelanega graha pa 80 K.

g Novo sladkorno rastlino so našli v Južni Ameriki. Rastlina vsebuje velike množine snovi, ki je saharinu zelo podobna. Nemški generalni konzul Günther, ki je to rastlino našel, poroča, da je sladkor, izdelan iz te rastline, tridesetkrat bolj sladak, kot navadni sladkor. Komad novega tega sladkorja v velikosti graha že zadostuje za eno čašo kave.

g Hmelj- Žatec, Čehoslov. republ. dne 2. julija 1921. Neugodno vreme v prvi polovici meseca junija je zadrževalo hmeljsko rastlino v razvoju. Še le 8 dni imamo ugodnejše vreme, katero bo hmelj v prid. Stanje hmeljskih nasadov se sedaj lahko označi kot povoljno, nasadi že cvetijo, vendar je hmeljskemu cvetu stanovitno ugodno vreme neobhodno potrebno. V nekaterih nizkih legah se je vsled mraza hmeljska ušica zopet pomnožila in se je treba zoper njo braniti s škropljenjem. Dejstvo je, da se je stanje hmeljskih nasadov v primeru z onim meseca junija poslabšalo in da ni več upanja na dobro letino. Hmeljski trg je zadnje osem dni zopet nekoliko oživel in se je hmelj prodajal po 2000 2500 č. K za 50 kg. Konečno razpoloženje je zelo čvrsto, cene pa pomale rastoče. — Zveza hmeljarskih društev.

g Hmelj. Žatec, 7. julija 1921. Prve dni julija smo imeli toliko dežja,

da se je stanje v obči nekoliko zboljšalo. Nenakost hmeljskih nasadov se je nekoliko poravnala. Rastlina je dosegla do vrha drogov, oziroma žic. Imamo poleg bujnih tudi precejšnji del v razvoju zaostalih vrtov. Vsled hladnih noči se je zopet začela širiti hmeljska ušica in hmeljarji so vnovič pričeli s škropljenjem — posebno pa v nizkih legah. Vendar pa upamo, da nam ušica ne bo povzročila izdatnega zmanjšanja letine.

Dasi stanje v obči ni slablo, bodemo letos vendarle pridelali manj hmelja nego v minulem letu. Nujno bi rabilo prav gorkega vremena, posebno pa topnih noči. — Spalter Land (Bavarsko), dne 5. julija 1921. Hmelj se ni zboljšal; v visokih legah je precej dober, v nizkih pa je skoraj uničen. Če ne pride skoraj toplo vreme, se bode naše upanje na letino prav zmanjšalo. — Hersbruck (Bavarsko), dne 5. julija 1921. Pri severnih in severozahodnih vetrovih imamo prav hladne noči; vsled tega so se uši pomnožile v velikanskem številu. Tople noči so nujno potrebne. — Monakovo, 4. julija 1921. Stanje hmeljskih nasadov na Bavarskem koncem meseca junija se razreduje z 2/6 pri čemur pomeni 1 pravdobro, 2 dobro, 3 srednje dobro, 4 slabo, 5 prav slabo. Mrzlo vreme in uši uplivajo neugodno na hmeljsko rastlino.

Naša lesna trgovina in industrija.

Edino sredstvo, da povzdignemo vrednost našega denarja, je, da skušamo izvoziti kolikor le mogoče naših predmetov v druge države. Pri nas je les eden najvažnejših izvoznih predmetov. Leta 1919 smo mogli vsled silno pogrešne ministrske naredbe izvoziti samo majhno količino lesa. Predno je stopila v veljavno druga, nekoliko boljša naredba, se je les, ki je bil natovorjen na vagonih, silno pokvaril, tako, da ga niso marali pokupiti in so imeli naši lesni trgovci škodo. Skodo so pa imeli tudi lastniki gozdov, ker niso mogli spraviti svojega lesa v denar. Vrhutega so morali lesni trgovci po krivici plačati visoko ležarinjo za vagon. Med tem časom, ko smo pri nas čakali na boljšo naredbo iz Beograda, nas je s svojim lesom prehitela Romunija, ki je vrgla iz Erdeljskega 40.000 vagonov lesa na tržaški lesni trg. Ako se upošteva da je romunski les izborne kakovosti in ker je romunski vlad do skrajnosti znižala izvozno carino za les ter tudi znižala tarife na železnicah, je umevno mogla uspešno tekmovati z našo lesno trgovino. Ta za naše lesne trgovine neugodni položaj sta izrabili še tudi Avstrija in Čehoslovaška. Ti dve državi ste stavili na les nem trgu tako ugodne ponudbe, da je bil izvoz našega lesa hipno ustavljen. Avstrija in Čehoslovaška sta izvozno carino za les znižale za 50%, dočim je naša rida carino in železniške tarife zvišala za 100 do 200%.

Umevno, da vsled te popolnoma pogrešene gospodarske politike naše vlade ni našel naš les nobenega odjemalca v inovemstvu. Ne čudimo se torej, ako sedaj naša lesna trgovina skorodane popolnoma očiva. Vsled visoke carine in vsled negrimerno visokih železniških tarifov ne moremo izvažati niti državno kurjavo, čeprav jih nam preostaja vsako leto za 20.000 do 25.000 vagonov. Naša vlad bo morala hočeš znižati carino za les ter tudi odrediti, da se bo plačala vozinja za les samo po eni skali in sicer po kilometraži od postaje dogovora do postaje razkladanja. Žalbog se v Beogradu v trgovski politiki ne brigajo za izkustva, ki prihajajo k nam iz drugih držav, vavnati bi se morali p. v. zgledi Dunaja, Varšave, Trsta in Frankobroda, kjer imajo vsakih 14 do 16 poselne lesne borze, na katerih delajo sklep za lesno trgovino. Lesna trgovina in industrija je za naše blagostanje težke važnosti, da bi morala vlad da sklicati nekak shod ali anketo naših lesnih trgovcov in industrijalcev na katerem bi se obravnavale vse v lesu trgovino spadajoče zadeve. Pred vsem bi bilo nujno potrebno, da se ne laudoma znižajo carinski in železniški izvozni tarifi za les, ukiniti bi se moral obrniti in prometni davki na les pospešiti bi se moralno carinsko postopanje in ukiniti bi se morala ležarina z lesom natovorjenih vagonov, ki da-

ka na zacarinjenje. Ako hoče naša država povzdigniti vrednost našega denarja, ako hoče povzdigniti našo lesno trgovino, da si zasigura novih virov državnih dohodkov, mora nemudoma ukreniti vse potrebno, da naš les pride do svoje veljave na svetovem lesnem trgu.

g Lesne cene za Slovenijo koncem junija. Hrastovi plohi 1. razr. 1100 do 2200 K, 2. razr. 700—900 K, za furnir 2600—3400 K, hrastov rezani les (sur dosses) 3000 K, (sur quartier) 4000 K, hrastove deske do 50 mm do 3000 K, hrastovi trami nad 50 mm obrobljeni do 3400 K, frizi za izvoz do 2500 K, bukov plohi 1. razr. 300 K, bukov rezani les parjen 1200—2000 K, surov 1. razr. 1000—1200 K, javorjevi plohi 1. razr. do 1100 K, jesenovi plohi 1. razr. do 1600 K.

g Druge države znajo, naša ne Čehoslovakom je mnogo ležeče na tem, da kolikor mogoče povzdignejo svojo že itak razvito lesno trgovino. Čehoslovaški lesni trgovci zahtevajo ukinitje izvozne carine na les. Čehoslovaška finančna oblast izjavlja, da sicer ne more čisto odpraviti lesne izvozne carine, pač pa jo je znatno znižala in zagotavlja lesne trgovce, da jo še bo bolj v kar najkrajšem času.

g Znižanje lesne izvozne takse na Češkoslovaškem: Na Češkoslovaškem so bile znižane izvozne pristojbine s 1. julijem t. l. in znašajo sedaj za 10 ton: 1. Za rezano jelovino, ki se izvaja na Francosko, v Švico, na Holandsko, v Belgijo, na Angleško, v Italijo iz I. Češke, Moravske in Slezije K 450—; II. iz zahodne Slovaške K 350—; III. iz vzhodne Slovaške K 150—; IV. iz Karpatovske Rusije K 100—; izvozna taksa za rezano jelovino, ki se izvaja iz Slezije in severne Moravske v Italijo, znaša K 350—. 2. Za bukov rezan les v prej omenjene države I. K 350—; II. K 250—; III. K 150—; IV. K 54—. 3. Rezana jelovina na Ogrsko in v Jugoslavijo iz krajev južno od Žihme K 300—, iz krajev severno od Žihme K 100—. 4. Bukskove rezane les na Ogrsko in v Jugoslavijo I. in II. K 200—; III. K 100—. 5. Rezana jelovina na Nemško in Dansko: I. K 450—; II. K 350—; III. K 200—; IV. K 100—. 6. Doge K 1000—. 7. Kurivo K 80—. 8. Vinogradni koli K 200—. 9. Železniški pragi za komad: iz Češke, Moravske in Slezije K 8—, iz Slovaške K 5—, iz Karpatovske Rusije K 3—. Izvoz bukovih železniških pragov bo dovoljen šele tedaj, ko bodo državne železnice krile svojo potrebo. 10. Hrastovi pragi specijalnih dimenzij K 1000—. 11. Jelov okrogel les iz Češke, Moravske in Slezije 1000 K. 12. Okrogel bukov les K 900—. 13. Jamski les K 700—.

g Novi premogovnik. V selu Pilepeci, (okrug čačanski, Srbija), so odkrili bogate zaloge črnega premoga. Prva plast se nahaja 15 m pod površino zemlje.

g Veljavnost poštih dopisnic ljubljanske izdaje podaljšana. Poštne dopisnice ljubljanske izdaje z natisnjeno znamko po 15 par (osvobojenec s pretvrgano verigo) so zopet veljavne ter ostanejo v prometu, dokler se vse ne potrebijo. Razume se, da je treba na te dopisnice nalepiti še znamko za 10 par ker znaša, kot je bilo že svoječasno razglašeno, pristojbina za dopisnice v tuzemstvu 25 par.

g Novi drobiž iz papirja, ki so izdelali v Zagrebu, bodo izdali v promet. Bankovci veljajo 25 par ali 1 K. Državne blagajne in posamezniki morajo sprejemati ta zakoniti drobiž do zneska 25 din.

ko ugodna. Saj je prav; potem bodo zopet padle. V Slovenski Bistriči pač ni tobaka, tako trdijo ljudje, in g. Omerzu, ki obratujejo v prazni štacuni z mešanim blagom, tobačni tralički brez tobaka, so obenem tudi glavni založnik praznih tobačnih zabojev, imajo tudi pravico prodaje kolekta in drugih vrednot, katerih pa skoro nikdar nima. Kaj je to? Ce prideš po tobak, se ti odgovori: Se ni bila „la-singa“ in tedaj „Habe die Ehre.“ Po nedeljah in praznikih je štacuna, v kateri se nahaja tobačna tralica, zaprta. Tako je bila zaprta tudi na praznik sv. Petra in Pavla. Preletal sem vse tobačne tralice nikjer ni bilo mogoče dobiti tobaka in šel sem domov. Četrtek po Petrovem se zopet podam v mesto in dobil sem za silo en slab paklček, v katerem je pa bilo precej neke bele tvarine. Pomešal sem ga doma z bukovim listjem in hajd v pipo; seveda ni bilo kaj posebnega, pa za silo Še vrug muhe žre. Napočil je dan 1. julija, t. j. tisti usodepolni dan, ko je posjal tobak že dražji. Sedaj so ga pa imeli stric Omerzu koj na cente in ga vendar niso pripeljali z avtomobilom? Znanji trafikantje se pritožujejo, da dobijo skrajno skrčene možnosti tobaka. Za božjo voljo, kje vendar tudi ta zedostatek? G. Omerzu, ako ne morete dobititi vam predpisane množine tobaka, prepustite ta kšeft drugim, ki imajo več časa, se bodo za to stvar bolje zanimali. Sicer so pa v Sloveniji vsi tobačni izdelki vzlio visoki ceni tako slabi kot nikjer drugje. Naše ljudstvo se pa bo temu nepotrebeni, za življenje kako škodljivemu tobaku tudi počasi odvadilo.

Hajdina. Dan posebnega veselja je bil za našo župnijo 2. julij, ker smo imeli sv. birmo. Knezoškop se je pripeljal v našo župnijo dne 1. julija po poldne. Na meji župnije ga je pričakovalo 135 domačih jezdecev v narodni noši. V imenu vseh je pozdravil nadpastirja g. Fr. Pintarič načelnik požarne brambe. Vse vasi do farne cerkve so bile praznično oblecene in v slavolokih, katerih je bilo 9. Pri kapeli sv. Martina blizu farne cerkve je bila zbrana duhovščina, učiteljstvo obeh šol, šolska mladina iz Hajdine in Brega in velika množica vernega ljudstva. Birmanec je bilo v naši fari 402.

Velika nedelja. Pri nas imamo vzornega nadučitelja. Piše se Preindl. Ta gospod se je sprl radi neke koze s šolsko službo in ta mu je pri tej prilikli povedala nekaj gorkih v obraz. Vsled tega je nadučitelj šolskemu slugi in njegovi ženi odpovedal službo. Ko sta ta dva prišla 30. junija šolo pomemata, jima pride nasproti gospod Preindl, jima veli, naj se takoj odstranita. Sluga in žena pa izjavita, da sta službo odpovedala šolskemu načelniku do 31. avgusta in do tedaj jo hočeta tudi opravljati. Tedaj pa potegne nadučitelj revolver in pravi: Ce se takoj ne odstranita, ustrelim! Seveda sta šla. Nad tem se zgražajo ljudje. Kaj pa pravi k temu višja šolska oblast?

St. Vid pri Ptiju. Lepo razmere vladajo in krilatijo na naši šoli. Učiteljstvo na naši šoli se briga le samo za šolsko vzgojo in šolsko himno, da bi se pa otroci priučili tudi kaj za življenje potrebnega, to jim je pa de-

veta briga. Mi katoliški starši od St. Vida pa pravimo, da Sokol nikakor ni merodajen za življenje, ampak drugi šolski predmeti, kateri se zanemarjajo na račun sokolskega petja in prekobicevanja. Ako učiteljstvo ne bode kmalu poskrbelo za pravo umsko vzgojo in se le oklepalo telesne sokolske, si homo morali krščansko čuteči starši napraviti sami red, ker gospod nadzornik Flere in dr. Pirkmajer kot sokolaša in demokrata ga gotovo ne bosta.

Ormož. Policajdemokrat dimnikar Rakuša v Ormožu preganja kmete, ker mu ne prepričajo dimnikov v čiščenje. Kar 15 kmetov iz ormoške okolice je na enkrat naznanih okrajnemu glavarstu zaradi nevarnosti proti ognju. Kmetje pa pravijo, da znajo sami bolje zmetati dimnike, kot Rakuša in njegovi fantek. Zgodilo se je, da je firma Rakuša očistila dimnik, a že drugi dan so se vneli saje. Takih slučajev je zadosti. Kmet je zabrusil Rakuši v obraz, da mu ni potrebno si domisljevati, da zna gospod boljše zmetati nego kmet. Pa ravno klerikalne dimnike hoče Rakuša zmetati, za liberalne in samostojne se še niti ne zmeni, čeravno pravi, da je zmetanje dimnikov nadstrankarsko delo. Ves čas vojske so si kmetje, njih žene ali sinovi sami zmetali dimnike, ker Rakuša ni bilo doma; — njegova mati je pobrala k večjemu penez pa špeh in kruh, pa je bilo vse dobro. Danes je že zato drugače, ker gre za bakšiš, brez katerega se ne da gospoda »špilati«. Kmetje dobro znamo, odkod veter veje in si bomo to zapomnili. Če se naseli med nami še drugi dimnikar, Rakuša gotovo ne bo več igral vloge policajdemokrata. — Kmet.

Dobrni pri Celju: Javno vprašamo načelnika S. K. S. za Dobrno, Janeza Korenak, kmeta iz Vrbe, če je še prislaš S. K. S. ali ni več. On je namreč do zdaj dvakrat popolnoma vedoma, pri polnini zavesti podpisal, da je prislaš Kmetske zveze. Prvič je to naredil, ko je stranka od svojih pristašev odbornikov terjala podpis, da se kot odborniki Kmetske zveze izjavijo. Tedaj je bil črtan, ker smo to smatrali za neumnost. Ko pa je naše okrajno glavarstvo uradno zahtevalo, da se vsak obč. odbornik izjaví, za katero stranko da je, je znova podpisal našo. List za S. K. S. je šel prazen na glavarstvo, ker je vseh 16 odbornikov se podpisalo za Kmetsko zvezo. Nadalje je on podpisal tudi izjavo za nedeljivo Slovenijo in popolno avtonomijo. Zdaj pa ne S. K. S., ne S. L. S., ne kr. okr. glavarstvo ne ve, kaj je to za en Janez Korenak. Čujte, postanite toliko pošten, da držite, kar podpišete, ali pa da ne podpisujete, cesar niste, sicer ste pravi znak samostojne nesamostojnosti. — Franc Ramšak, kmet na Št. Joštu je po lastnem prepričanju zapustil Samostojno in prestol s prepričanjem in tudi uradno nazaj k Kmetski zvezi, vsled cesar ga zdaj zopet vse visoko spoštuje.

Orlovski vestnik.

O Okrožna prireditve celjskega orlovskega okrožja v Rimskih toplicah za dne 17. julija t. m. je preložena radi tehničnih ovir na 7. avgusta 1921. — Predsednik.

hitro oglasijo in nam pridejo pomagat obdelovati naš vrtec z isto navdušenostjo kakor so jo imele nekdaj. Pokažite nam, če ste še tako prožnega duha, če vas prevevajo tako brhke misli in čustva, kakor nekdaj. Seveda, so nam tudi nove dopisovalke dobrodošle.

Na delo!

Zelo sem se zazveselila, ko ste mi sporočili g. urednik, da se zopet obnovi mladinski kotiček iz »Gospodarja«. Že toliko let nismo imele dekleta nobene prilike povedati svojih misli. Povsed je med nami delo zaostalo. Izobraževalna društva, dekliške zveze nimajo rednih sestankov in predavanj. Parkrat na leto še pridejo skupaj, da izvolijo odbore, potem pa vse spi. Zato je skrajni čas, da zopet začnemo z izobra-

t I. Prleški orlovske tabór v Ptiju. Dne 31. junija t. l. se vrši v Ptiju I. prleški orlovske tabór. Ta velika obetača prireditve, ki jo pripravlja posebni pripravljalni odbor, bo nekaka manifestacija naše krščanske misli. Javna telovadba se bo vršila pri podružnici svečega Ožbalta ob Ljutomerski cesti, velika veselica pa bo v Ljudskem vrtu. Za omenjeni tabor vlada povsod velikansko zanimanje. Udeležila se bodo te prireditve vsa okoliška naša društva, orlovske odseki in ostale organizacije. Upamo, da se bo tudi kmetsko prebivalstvo iz bližnje in daljne okolice v obilnem številu udeležilo prelepe manifestacijske prireditve. Udeležencem iz daljnih krajev svetujemo, da se prijavijo pismeno pripravljalnemu odboru, ki bo poskrbel za hrano in prenočišče. Prirete vse na I. orlovske tabor! Pokažimo, da je ptujski okraj v krščanskem taboru! Natančnejše objave prinesemo prihodnjih. Bog živi!

Razgled po svetu.

t Koliko otrok se rodi v Pragi na teden? V Pragi se rodi v enem tednu povprečno 240—247 otrok.

t Čuden človek. Praški listi poročajo o zelo čudnem mladeniču, ki se postavlja ob vogalih obljubljenih ulic ter prosi za mile darove. Kadar se mu dozdeva, da ima že dovolj denarja, izgine v bližnjo lekarno ter si nakupi nekaj takozv. eterja, močno duhteče tekočine, ki človeka omami. Nato odide domov, leže v posteljo, nameči robec v eter in ga potisne pod nos. Eter ga omami, mladenič zaspí in v spanju prepeva razne pesmi. Čim se prebudi, odide zopet na ulico, da prosi... Tako živi iz dneva v dan. Ljudje pravijo, da ne pozna drugih potreb razen etra. Ako ga policija odda v zapore in mu zmanjka etra, je uničen. Rešila bi ga edino le bolnica.

t Žalosten ples. V Gornji Šleziji se ljudje ne morejo razveseljevati. V nekem gornješlezkem mestecu so nedavno priredili ples. Ljudje so si pač zaželeti malo zabave, ker jih je večno vojskovanje zmučilo. Toda komaj so se telesa po taktu godbe malo razgrela, se je vsipala skozi okno hoteja svinčena toča iz cevi nemške strojnice. Godba je ponehala takoj. Ko so se udeleženci plesa spogledali, so ugotovili 10 mrtvih in 61 ranjenih. Pač veselo-žalostna smrt!

t Vzgoja otrok v Nemčiji. Nemška zbornica je sprejela zakon o vzgoji otrok. Ta zakon določa, da je verska vzgoja otrok odvisna od volje in prostega sporazuma staršev. Ta prosta volja in sporazum se moreta poljubno vsak čas spremeniti in preklicati ter sploh neha s smrto očeta ali matere. Ako se pa oče in mati kakega otroka glede verske vzgoje svojih otrok ne sporazumeta, odločajo posebni predpisi, toda, dokler nista ločena in dokler živita v zakonu, ne sme ne oče in ne mati spremeniti otrokovega veroizvedanja. Ko je pa otrok dovršil 14. leta svoje starosti, si sme sam določiti svoje veroizvedanje. Ta zakon je bil sprejet proti glasovom katoliških poslancev. Ta zabloda verske nestrnosti bo povzročila, da bodo otroci brezverski staršev ostali brez vsakega verskega pouka, kajti na stotisoč takih

staršev bo proglašilo svoje otroke za brezkonfesionalne ali brezverske, le da jim ne bo treba prisostovati verskemu pouku v šoli in cerkvi.

t Čuden slepar. V mestu Erlangen na Nemškem so te dni izročili sodišču nekega 31 let starega Grubeita, ki se je sam pobahal, da je imel v svojem življenju nič manj kot 14 nevest. Romal je iz mesta v mesto in se izdajal kot sin premožnih staršev. Povsod se je seznanil s kako premožno vdovo ali gospodično, kateri je obetal zakon, pri tem ji pa izvebil večje vsote denarja, nakar jo je skrivaj popihal na kak drug kraj, kjer je vnovič nadaljeval svoj posel, dokler ga ni končno zasačila roka pravice.

t Cudna smrt. V Hullu je zadela francoskega konzula M. Boya srčna kap. To bi ne bilo bogvetaj posebega, ako bi smrt v tem slučaju ne bila dokazala, da je včasih tudi trpko-nagajiva. M. Boy se je razgovarjal po telefonu s svojim sorodnikom. Slednji ga je vprašal: »Kako ti je?« Konzul mu je odgovoril: »Dobro!« — in se v tem trenutku zgrudil mrtev na telo.

t Neznošno vročino imajo te dni v ameriških zedinjenih državah. Vročina je zahtevala mnogo smrtnih slučajev vsled solnčarice, ki si posebno izbira svoje žrtev med gosto naseljenim delavstvom. Ljudje hitijo do rek, da bi se ohladili, a baš pri tem vrvenu in potrivanju po vodi jih je že veliko utonilo. Oblasti se trudijo na vse moči, da bi ljudem omogočile bivanje na prostem in ohlajenje. Pri mnogih je povzročila vročina tudi blaznost.

t Slovensko naselbino v Pueblo v Ameriki uničila povodenj. Smo že poročali v »Gospodarju«, da je razsajalo mesca junija po Severni Ameriki strašno neurje. V mestu Pueblo je bila preveč velika in bogata slovenska naseljava. Mesto Pueblo in osobito pa se slovensko naselbino je preplavila slovenska povodenj. Dež in osobito toča je bila tako debela in je padača s tako silo, da je prebijala strehe, povabilo ludi in živino. Začasna neurja je bila kopalna tema in v temi je zelo mesto goreti kar na petih kraju, voda je naraščala dva dni in dosegla višino 15 čevljev. Ljudje so bežali iz mesta na bližnje hribe, a tudi tam je segala voda do prs. Slovenčeve naselbine je zgubilo življenje v valovih, še do Janes ni dognano.

t Velikanski top. Vojna je že davno končana, toda ljudje se po svetu še vedno bavijo z izumevanjem novih bojni sredstev. Tako n. pr. je angleški iznajditelj John Temple izumil nov top, ki zamore s posebnim razstrelivom pognatim 5000 kg težko granato na daljavo 500 kilometrov. Granata bi po njegovih računih preplula v zraku 10 kilometrov na sekundo. Kako se nam dozdeva cela stvar nekoliko neverjetna, je vendarle mogoče, da človeški duh ustvari po tolikih izkušnjah in zanimivih iznajdbah tudi to morilno orožje, ki bi vsekakor presegalo vse doseganje torove.

t Kolera je izbruhnila v donski pokrajini v Rusiji. Begunci pripovedujejo, da zahteva ta strašna bolezen v Rostovu vsak dan 400—500 žrtev.

LJUDSKA IZOBRAZBA.

Dekliški vrtec.

Dolgo vrsto let je ostal dekliški vrtec neobdelan. Zarastlo je že prek in prek grmičje in plevlje. Seveda se to ni zgodilo po krvidi naših vzornih slovenskih mladenk. Vojska nam je vzela »Naš Dom«, z njim pa tudi dekliški vrtec. Sedaj imamo namesto »Našega Doma« nov prostor v Slovenskem Gospodarju pod zaglavjem »Ljudska izobrazba« v manjši obliki, a dekliški vrtec bo imel vedno ravno toliko prostora na razpolago kot poprej v boljših časih. Našim vrlim slovenskim mladenkam se nikakor nočemo zameriti, ker smo trdno prepričani, da bodo v svobodni Jugoslaviji še bolj marljivo okopavale in negovale svoj vrtec. Zato pozivljamo vse Lize, Pepce, Trezike, Micike, da se

ževalnim delom. Tok časa zahteva še posebno dandanes, da ženstvo ne zaostaja za moškimi. Zato nam je treba izobrazbe, da bomo v vsakem oziru enakovredne z moškimi. Vendar moramo paziti, da se ne osmešimo kot opice, če bi v vsem hotele posnemati moške. Zato hočemo stopiti na lastne noge, hočemo v našem dekliškem vrtcu pokazati, kaj same znamo. Zato se zanašam na vašo pomoč, drage sestre in pozdravljam s krepkim »Bog živi!«

Anica L.

Materinstvo in gospodinjstvo.

Kdor želi slovenskemu narodu srečo, mora dati dobre matere in gospodinje. Dobrih mater in gospodinj potrebujemo

bolj kot sigurnih igralk, imenitnih govornic in prožnih telovadkinj, čeravno igralk, govornice in telovadkinje tudi zelo spoštuemo. Zato svetujem, da se pri našem društvem delovanju posebno ozira na poklic žene, na materinstvo in gospodinjstvo. Vzgoja skrbnih in vzornih mater in gospodinj bodi prava naloga naših ženskih društev. Res! Marsikatero dekle ne bo vstopilo v zakonski stan, ne bo postala gospodinja, vendar je boljše, da jih pet ali deset dobro pripravimo na prevajni materinski poklic, četudi ne bodo vanj stopile, kakor pa da bi se nahajala le ena, ki bi vstopila brez pravega materinstva v zakon. Poučna predavanja o vzgoji bodo vsem koristila, kajti ni na svetu žene ali dekleta, ki bi v tem ali onem oziru ne vplivala vzgojno posredno ali neposredno na svojo okolico.

Tudi nauki o gospodinjstvu vsaki več ali manj koristijo. Čim več razumemo o praktičnem gospodarstvu in gospodinjstvu, tem lažje bomo drugim in sebi gospodinile; kajti vsak ima rad dobro in varčno gospodinjo. Zato vas vabim, ljube sestre, izobrazujte se v teh dveh strokah!

Vse pozdravljam Micika S.

Orlica — cvetlica.

Govorila na dekliškem večeru s. P. v Mariboru.

Vrtna gredica v marcu in vrtna gredica v juniju, kako velik razloček! V marcu nič drugega kakor pognojena, črna mastna greda z zelo neprijetnimi dišavami in zraven gola, sivo-zelena stebla od rož. In poleti, o velikanska razlika, prelestni v vseh pisanih barvah se prelivajoči cveti — rdeči, modri, snežnobeli, vijoličasti. Človeško oko ne ve, na katerem cvetu bi se bolj opalo!

Ali ste že kedaj mislite na to, kako imenite umetnik-čarownik je steblo rastline, ki nra iz črnega gnoja pričarati pester cvet? Iz temne in umazane prsti zna srkati soke za pisane barve in dišave, ki ne razodevajo niti najmanjše sledi svojega izvora. Ali poglejte vijolico na trtini goličavi! Odkod ta prijeten vonj in globoka barva? Iz črne zemlje je pričarana. Vsaka rastlina je tako delavnica, v kateri se ne prenehoma pozemeljske tvarine spreminja v cvetove.

Orlice se pustimo dostikrat od cvetice in njene čudovite spreminjače moći osramotiti. V vonju rože ne čutimo niti najmanjšega sledu po črni in umazani prsti. Črna in umazana prst pomenu vse sitnosti in nadloge našega življenja. Za nas Orlice pa posebno različne neprijetnosti in boje v našem notranjem duševnem življenju. Sivo-zeleno deblo vsajeno v gredo v marcu pomeni tebe, Orlica, ki si vsajeno v gredo orliškega krožka, da se v njej razviješ v cvetlico. Kakor mora roža rasti v črni prsti in iz nje srkati soke, tako moraš tudi ti iz društvenega življenja, njegovih prijetnosti in neprijetnosti srkati duhovne soke, da se tvoj duh razvjeti v značaj, ki bo neomahljiv in zvest visokemu orliškemu idealu. Koliko Orlic pa pozabi na to svojo imenito nalogo, da naj spreminja kot roža vse zopnosti in pa prijetnosti v krožku v prijeten vonj in cvet značaja! Poslušajte, kako naj to storite.

Krožek ima prijetnosti in neprijetnosti.

Predvsem prijetnosti! Kaj ni veselo, ako se združijo sestre po duhu in mišljenu, da se vzgajajo medsebojno po visokih katoliških idealih? Ali ni prijetno, če sklenejo med seboj najozje priateljstvo v mladosti, v cvetu svojih let? Mladostna priateljstva pa najbolj držijo. V poznejših letih se bo gotovo vsaka najraje spominjala prijetnih doživljajev v krožku orliškem. Orliški krožek bo nam takto kot ne-pozabni spomin svoje mladosti. Priateljstvo naj bo najlepši cvet našega življenja. In kaj bi naštevala prijetnosti, ki so družene z gibanjem in vežbo telesa. Vsaka lastna izkušnja ve, kako prijetno je razpoloženo njen telo pri in po telovadbi. Vaše telo se telesno razvija, razvijamo se pa tudi duševno, ker vadimo v disciplini, točnosti in vstrajnosti. To so novi cveti v našem značaju!

Koliko duševnega veselja si zavžijemo pri naših dekliških večerih. Predavanje, deklamacije in pesmi pozivljajo našega duha, mu dajejo idealen polet. O kako vsakdanjih, pustih in ničvrednih rečeh govorijo mladenke, ki niso Orlice. Njihovi pogovori se sučejo včinoma okrog predmetov, ki nimajo nobene vrednosti, obleki, lišpanju in drugih takih nečimurnosti. Sicer tudi o takih stvareh včasih kako besedo spre-govorimo, a preko njih se dviga naš duh k idealnim načelom katoličanstva, v njih večnih vrednotah pozivljamo svojega duha za vstrajnost in zvestobo našemu krožku. Poživimo vsled tega pred vsem dekliške večere. Vršijo naj se vsaj vsake štirinajst dni, da bo naš duh tem sijajnejše začetel v vonjavah cveta.

V društvu pa so lahko tudi neprijetnosti. Več sester je skupaj v enem krožku. Vsaka ima svoj značaj, svoje vrline pa tudi svoje slabosti. V krožku pridejo med seboj v ozek stik, da ne bo razdora in prepira med nami treba, da vsaka nekoliko odjenja, da prizana-sa sestram, potpri, če se jo premalo-

upošteva, kakor bi zasluzila. Na ta način bo vladala v krožku vedno enotnost in edinstvo. Z zatajevanjem samega sebe in prenašanjem različnih zopnosti in nasprotstev, pa boste zbirale najlepše soke, da se bo razvjetel vaš značaj. Postale boste trdne, neomahljive, zveste in stanovitne, postale boste Orlice-cveticice. Kot cveticice boste dehtele v prijetni čednosti in vabilo tudi druge mladenke, ki so sedaj zunaj, v svojo sredino.

Če bomo znale na ta način kakor spomladanska roža iz črne zemlje, iz neprijetnosti in prijetnosti pridobivati soke in cvete za svoj značaj, bo naš orliški krožek tudi rastel in se razvjetal. Zato vas pa vabim, drage sestre, k navdušenemu in zvestemu delu, Bog živil

Iz društvenega gibanja.

Mladeniški in dekliški tabori. Lepi poletni čas je najbolj ugoden za prirejanje tabrov. V njih se največ pozivi in utri verska zavest. Zato pozivljamo vse naše mladenske delavce, da pridejo v vsaki dekaniji ali več dekanij skupaj pri znamenitejših romarskih cerkvah fantovske in dekliške tabore. Združijo se naj ti tabori z orlovskimi in orliškimi nastopi. Govornike dobite lahko v Mariboru ali tudi v Celju. V počitnicah bo vedno več gospodov na razpolago.

Dekliške zveze. Mladenski organizator gospod Marko Kranjc organizira v celjskem okrožju dekliške zveze po dekanijah, ki jih namerava potem združiti v eno osrednjo organizacijo. Pravila za organizacijo dekliških zvez se že izdelujejo in bodo objavljeni.

Maribor. Izobraževalno delo v Mariboru zelo napreduje. SKSZ prieja že celo leto vsak petek predavanja v Splavarski ulici. Predavanja, kakor tudi drugo izobraževalno in vzgojno delo po mariborskih mladenskih društvin vodi nad vse pozrtvovalni in neumorni gosp. prof. dr. Capuder. Razun tega se vršijo tudi vsake 14 dni podučni večeri za pomočnike in vajence v pomočniškem društvu. Vzporedno z izobraževalnim društvom se razvija tudi orlovska misel. Orlovske odsek v Mariboru se je razdelil v dva odseka v mariborski in studenski odsek. Oba vrlo lepo napredujeta. Redno vsakih 14 dni se vršijo fantovski večeri. Zanimivo se je udeležiti fantovskega večera in poslušati resna razpravljanja naših fantov. Seveda tudi Orlice ne zaostajajo za fanti. Imajo tudi vsakih 14 dni svoje dekliške večere in lepo napredujejo. Največ se trudi za Orlice in Orla s. Serafina. Le tako naprej. Bog živi!

Ljubečno pri Poljčanah. Starodavna je romarska cerkvica Matere božje, ki sameva na prijaznem, zelenem ljubečnem hribu, s katerega se ti odpira tako vabljen in čaroben razgled na vse strani. Liki razburjeno in razburkano ogromno morsko valovje se razgrinja v tem očem temnozeleno hribovje, na katerem slone kakor prilimanje bele kmetske hiše, v katerih prebiva pobožno slovensko ljudstvo, ljudstvo, ki med vsemi drugimi narodi še najbolj časti preblaženo Devico Marijo, nebes in zemlje kraljico. — Z ljubečnega marijinskega hriba zazreš, kako daleč ti nese bister pogled, nebro cerkvic in cerkva, ki dičijo ter krasijo gorske vrhove. Že l. 1662 je bilo Ljubečno daleč na okrog znano kot vrlo obiskovana romarska pot. Cele čete romarjev so prihajale sem gor iz Koroškega, Kranjskega in drugih daljnih krajev. Mnogo zgodovinsko zanimivega bi nam torej znala povediti ljubična Mati božja, pri kateri so tisoči v teku teh stoletij iskali in gotovo tudi našli tolažbo in dušni mir, kojega jim svet ni mogel dati. — Tako veličastnega prizora pa je ljubična Mati božja nikoli ni videla, kakršnega je zrla pred seboj dne 26. junija t. l. Vršil se je namreč ta dan na Ljubečnem dekliški tabor, ki ga smemo imenovati velikanskega glede mnogobrojne množice tam nagromadene in glede na mnogoštevilnost raznih govornic. Ob 10h je bilo sv. opravilo. Cerkevni govor je imel domači voditelj Dekliške zveze č. g. Alojzij Leben, ki je v svojem govoru dokazoval Marijino najvišjo čast in največjo moč med vsemi ustvarjenimi duhovji in ljudmi. Po sv. maši je otvorila tabor predsednica poljčanske Dekliške zveze Tončka Čokl s prav prisrčnimi pozdravnimi besedami. Nato je zapel dobro izurjeni poljčanski mešan zbor pod vodstvom gosp. organista Franc Fekonja v splošno na-

vdušenje prelepo pesem: »Naš prapor.« Našemu praporju je sledil govor neumornega mladenskega organizatorja č. g. M. Kranca, ki je utemeljeval nujno potrebo mladenskih zvez in vsestranske izobrazbe v današnjih dneh. Sedaj pa se je pričel glavni del taborovega programa. Nastopile so pogumne govornice — 19 po številu — raznih Dekliških zvez z zanimivimi, podučnimi ter na-vduševalnimi govorji. Njih vsebino omenimo le kratko:

1. Poljčane (dve): Prva je govorila o pomenu in namenu velikih marijanskih shodov. Druga je deklamovala »Moj mili dom in presveta Evharistija.«

2. Loč: Kako se naj obnaša slovenska mladenka v boju zoper sovražnike sv. Cerkve.

3. Konjice: Nedolžnost je najlepši kinč slovenske mladenke.

4. Kostrivnica: Srce Jezusovo, dekletom vzgled čednosti.

5. Sladka gora: Slovenija — Marijin dom.

6. Makole: a) Kako naj deluje zavdno dekle. b) Čuvajmo dekliško čast.

7. Studenice: Delovanje zoper slab tisk.

8. Slov. Bistrica: a) Najlepši cvet — čistost. b) Pozdrav Mar. družbam.

9. Sv. Jernej: a) Podlaga omike je vera. b) O ženskem pogumu in srčnosti.

10. Prihova: Naša moč je v presv. Evharistiji.

11. Zreče: Delovanje v naših mladenskih organizacijah.

12. Čadram: Pozdrav v imenu Orlic v krasu dekliških čednosti.

13. Sv. Križ pri Slatini: Pozdrav zborovalkam.

14. Žiče: O sovražnikih dekliških zvez.

15. Makole: Dvogovor: »Zakaj v Dekliško zvez?«

K zaključku se predsednica zborovanja z zbranimi in dobro premišljenimi besedami srčno zahvali vsem udeležencem sijajno uspelega dekliškega tabora, kateri sigurno že rodi zaželjene sadove. Za slovo pa še je zapel pevski zbor mični pesmici: »Ne zveni mi in »Taim na vrtni gradi.«

Vsa izobraževalna društva ponovno opozarjam, da pošljemo takoj poročila o svojem delovanju in nedelovanju tajništu KSZ v Mariboru. Poročila bomo po možnosti objavili v »Ljudski izobrazbi.«

Na vprašalne pole je nam poslalo odgovor do sedaj le 36 izobr. društev in sicer sledeča: Ptuj, Rečica na Paki, Središče, Ljubno, Sv. Francišek pri Ksavirju, Sv. Peter na Kronske gori, Konjice, Loka pri Zidanemmostu, Dobrna, Sv. Jedert nad Laškim, Pameče, Sladka gora in Lemberg, Novačifta, Mala Nedelja, Bakovci, Krog pri Mali Soboti, Širje pri Zidanemmostu, Sv. Jurij na Pesnici, Teharje, Ribnica na Pohorju, Gor, Kungota, Sv. Križ pri Ljutomeru, Kapela pri Radencih, Moškanjci, Hajdina, Sv. Peter pri Mariboru, Sv. Lovrenc nad Mariborom, Razbor pri Slov. Gradiču, Podgorje pri Slovenjgradcu, Sv. Anton na Poh., Frankolovo, Kotlje, Vrantsko, Sv. Urban pri Ptaju in Ponikva. Kaj delajo pa druga društva?

Vsako izobraževalno društvo je dolžno poslati centrali v Mariboru letno članarino po 20 kron. Dosedaj so nam jo poslali še komaj dve društvi. Kakšna brezbržnost!

Za Izprševanje vesti.

Ali mladenska zveza pri vas spi? Imate li Orla in Orlico? Kaj je z dekliškimi zvezami? Ali imate v izobraževalnem društvu mesečno vsaj eno predavanje?

Točno.

Čudovita darežljivost! Minister Pucelj je daroval za sokolski izlet v Osijeku 60.000 K in vsako posamezno sokolsko društvo 2000 K državne podpore. Ta državna podpora za Sokole bo znašala nad pol milijona kron. Človeku, ki bere te številke, se lasje ježijo od samega začudenja. Vpraša se, katere zasluge pa imajo Sokoli, da jih država kar zasploje z denarjem. Ali so vzgojno in narodno društvo, da toliko zasuži, da ga država podpira? So vzgojno društvo za brezvestno pisanje in plesne veselice. Njihova narodnost pa se najbolj osredotočuje v tem, da Sokoli vse nemčurje, največje državne nasprotnike sprejemajo v svoje osredje. Za takšna društva se daja dr-

žavna podpora! Ali nimamo boljših društev, ki bi bolj zaslužila podpore? Sramota za našo državo!

Telovadno društvo »Orel« in naša poštena krščanska društva pa ne dobivajo za svoje vzorno delovanje niti vinarja podpore.

Ponočno divjanje. Poroča se nam od Sv. Trojice. Pri nas je 29. t. m. prvikrat nastopil Sokol. Svoj prvi nastop so proslavili s tem, da so ukali kot prave nočne ptice, skovirji in čuki, živigali in vpili celo noč po trgu. Vse prestrašeni so vstajali ljudje, odpirali okna, radovedni, kaka druhal nori po trgu. Spoznali so pijane Sokole — narodne vzgojitelje. Sokoli pač znajo!

Francozi in Čehi. V Češkoslovaški in Jugoslaviji pripravljajo z vso paro ločitev Cerkve od države. Iz Francije pa slišimo, da je zopet sklenila diplomatsko zvezo z Rimom. Kakšno nasprotje. Stara kulturna država, ki je že preživelu vse oblike kulturnega in političnega življenja, išče zopet zvezo s črno internacionalo, z Rimom; naše povojne, komaj par dni stare države pa že delajo visoko politiko sovrašta zoper Cerkev in krščanstvo. Se nam pač še pozna, da smo v državni modrosti veliki novinci!

Čehi niso tako slabi. Prof. Šramek je napovedal na zborovanju češke ljudske stranke v Brnu, da bo ljudska stranka kmalu preborila vse druge stranke na Češkem. Sredi najsrdrtejših protiverskih napadov se sijajno razvija.

Combes, ki je leta 1905 siloma raztrgal na Francoskem vez med Cerkvio in državo, je ravno tiste dni umrl, ko je odhajal novo imenovani diplomatski zastopnik v Rim. Čudna so pota božja!

V Paderbornu na Nemškem se je pretekli mesec vršil velik katoliški shod. Udeležila so se ga tudi vse mladenske društva. Vsi govorniki so povdarjali, da je treba napovedati boj modernemu poganstvu in se povrniti k starim šegam in krščanski kulturi. Kdaj pa bodo pri nas prepotrebni katoliški shodi?

Kraljestvo alkohola. Angleški državnik Gladstone je rekel v parlamentu: »Bolj kakor vse kuge, bolezni in vojske uniči narode alkohol.« V Jugoslaviji umrje vsako leto približno stotisoč ljudi zastrupljenja z alkoholom, 4000 jih mora v norišnice, 50.000 se jih pa mora zagovarjati pred sodiščem zaradi hudoštev, izvršenih v alkoholni omamljenosti. Tu posezite vmes gospodje ministri in pokažite svojo modrost.

Število katoličanov vsega. O Švici se je govorilo, da ima komaj tretino ali četrtino katoliških prebivalcev. Po zadnjem ljudskem štetju pa ima 3,883.000 prebivalcev. Med temi je 1,528.000 katoličanov in 2,217.000 protestantov. Sedaj jih je že torek skoraj polovica. K tem napredku jim je pripomoglo katoliško časopisje in posebno lepe mladenske organizacije.

Socialni čut. Neki veletrgovec v Mariboru plačuje svoji trgovski uslužbeniki 400 krov na mesec. S tem denarjem naj plačuje hrano, stanovanje in naj živi. Ubogo dekle naj postane ne-pošteno ali pa naj izhira. Kapitalisti so najnevarnejši element v državi, ker tajo s silo ljudi v boljševizem.

</div

HALA NAZNANILA.

Posestvo, 24 cralov 1 nro. od Maribora 5 miant od kolodvora, v lepi razmerni, se prodá zaradi drukinskih razmer z vsem, kar leži in stoji. Naslov v upravi. 499

Učenec za ključevišarsko sli. kovačko obrt se boste proti celi oskrbi mojstru. Naslov: Karol Grušovnik, Ciglenci št. 50, p. Vurberg pri Ptaju. 501

Kuharica želi priti v Šušnjicke, najrajši na Štajerskem. Nastopila lahko že labko s 1. avgustom. Naslov: Ana Marković, pri g. majorju Perščič, Kriškova ulica 18, Maribor. 486

Preda se lepo malo posestvo pri Mariji v Bresju št. 55, pri Mariboru. 1-2 428

Odda so v najem dobro idoča pekarna s celim inventarijem na 5-10 let proti kavčji ali se preda, cena 80.000 K. Naslov pove upravi. 1-2 500

Krojaškega pomočnika se sprejme na stalno delo pri g. Ivanu Partiču, krojaški mojster v Stajencih pri Mariboru, Aleksandrova ulica št. 1. 504

KUPIMO večje množino mehkih, kakor trdih meterskih drv in žagnih odpadkov. Ponudbe na Brata Batič, Celje, Ljubljanska cesta 14. 507

Nova hiša dve nadstropje, na se prodá v Mariboru, Smetanova cesta 50, ima 11 sob, 11 kuhinj na zdravi solnini legi. Več se izve pri Antonu Vrabi, pošta Kriškovič pri Ljutomeru. 4-6 464

Glasovir, se prodá, čisto v dobrém stanu. Za ogledati je pri Antonu Vrabi, pošta Kriškovič pri Ljutomeru. 6-6 415

Kolarski pomočnik za takoj sprejme. Nadaljnja pojasnila daje Rudolf Andrič, trgovec, Ormož. 2-2 492

Posestvo na prodaj 3 cralov na Rogozni št. 22. Čepe Štefan. Hote pri Mariboru. 2-2 489

Dr. Alojzij Rakun

vlijudo naznanja, da je preselil svojo odvetniško pisarno iz Sevnice 1-2 502

v Celje, Aleksandrova c. 4
poprej Kolodvorska ulica.

Svarilo.

Svari se vrakogar, da naj ne da Emerika Neumeister ne denarja, ne denarnih vrednosti, ker podpisana ne prevzameta nobenega jamstva.

Jarenina, 6. julija 1920.

502 Daniček in Gizela Spricaj.

Izjava.

Podpisani preklic vse, kar je na binkoštini podeljen v gostilni „pri Škrubiju“ v Starem trgu, razčaljivega izrekel napram Ignacu in družini Vertnik p. d. Anže, ker to ni res, kar sem takrat govoril, in ga tem potom prosim odpuščanja.

Ivan Lužnik, p. d. Šegovec, posesnik, Starigrad, p. Slovenjgradič. 495

Gospodarska zveza,
Centrala za skupni nakup in prodajo
r. z. z. o. z.

Ljubljana, podružnica Celje, Razlagova ulica št. 1, ima na zalogi špecijske predmete, kolonialno blago, vse vrste žita, moke itd. Prvovrstno češko in angleško manufakturo, najboljši splitski cement, lalki in težki bencin, vsakovrstne poljedelske stroje in železnina. Največja izbira mesnatih izdelkov. Nakup domačih vin, kakor tudi nakup in prodaja vsakovrstnega lesa. Vse informacije naj se zahteva od podružnice Celje. 1-2 506

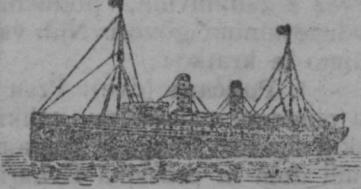
Iz čehoslovaške

trdelnic ravnokar došlo: Pesteljina, lepo pisana 78 cm široka 1 m 86 K, 120 cm široka 1 m 68 K. Inlet, roza 120 cm širok 1 m 78 K. Platin, domšče, pristna za rjuhe ali prtič 148 cm širok 1 m 180 K. Namizni prti, biki in barvani, s in brez frak, široki in dolgi 150 cm, 1 komad 150 do 200 K. Enaki prti 150 cm široki, 200 cm dolgi 1 komad po 200 do 280 K. Lanene brisnice po različnih cenah. Ena jedilna lanena garnitura kot 1 namizni prti in 8 servitrov v različnih cenah. 1 slamečna pristna 180 K, 1 eska h 140 do 260 K. Zenske nogavice 1 par 20 do 45 K. Oblike na dečke od 8 do 9 let 240 do 880 K, 1 tridelna šimnica (matrac) v afrikom 180 K. 1 šimnata podlaga (Drahatalnits) 265 K. V zalogi večja izbira hlačevin, plavotek, belega platna, itd. Vsakovrstne vrvi, kot za cerkvene zvonove, squala (floss), seno, dvigala in perilo, konjake, strane, ujele.

Alojzij Gnišek, Maribor,
428 Glavni trg 6.

Iz Havre v Ameriko samo šest dni

Edine najkrajše črte prek Havre, Cherbourg in Antwerpen v Newyork. — Voze liste in zadevna pojasnila izdaje edina koncesionirana potovalna pisarna

Ivan Kraker
v Ljubljani,
Kolodvorska ulica
št. 41.

MALINOVEC

sladek, dobite po pošti od 3 do 40 kg, po želenici od 20 kg naprej. Izdeluje se trojna kakovost: B po 34 K, G I po 48 K, G II po 52 K za 1 kg. Zadnji malinovec (GII) je najbolj gost. Ljubijo ga kavarne in gostilne. Za pristnost in izborni blago jamčim zdravim in bolnim odjemalcem.

Industrija sadnih izdelkov
v Selnici ob Dravi.

Inserirajte v Slov. Gospodarju!**POZOR MLINARJI!**

Pristna velvema mlinska sita 24 in 32 cm široko po znakni snižani ceni, kakor pravvrstna svilena sita svetlozarene zasnike „Alber Wudler“, priporoča trgovina

AVGUST ČADEŽ, Ljubljana
Kolodvorska ulica št. 85, nasproti

Tiškejeve gostilne“. Zahvaljuje ceničke. 2-6 472

Mlin,

pekarijo ali oboje sku-

jen, pa je že v najem,

gren tauj za nadmlinarje, siti mlina-

jarja za pol ali tričetrti zasnike.

Ponudbe na A. F. Sv. Lovrač na

Dravskem polju. Poštno ležišče.

2-5 491

Pozor! Vsakovrstni poljedelski stroji, mirovna roba, dospeli od pravvrstnih čehoslovaških in avstrijskih tovaren. Posebno priporočam k nakupu:

vitle, vsakovrstne mlatilnice, žitne distilne mline, trijerje ali žitne od-

biralnike, slamoreznice, sadne in grozdne mline, drobilne mline, travniške

in njivne brane, gnojnične črpalki, vodovodne cevi, motorje in parne

stroje, pocinkane brzoparilnike, dvoredne kornzne sejalne stroje, plečke

za okopavanje in osipavanje ter mlečne posnemalnike. Oskrbim slamo-

reerne nože ter popravila strojev. Dejem točna pojasnila. Postrežba solidna.

IVAN HAJNY, Maribor, Aleksandrova cesta 45, naspr. gl. kol.

ZAHVALO

iskreno izrekamo vsem, ki so našega blagega očeta gospoda

Vinka Kraner v tako obilnem številu spremili k zadnjemu počitku. Posebna zahvala še vč. g. župnika I. Kapler iz Št. Jakoba, domači vč. duhovščini in dalje vsem sorodnikom, sosedom prijateljem in znancem. Priporočamo predragega rajnega v drag spomin in molitev.

Sv. Jurij v Slov. gor., dne 9. julija 1921

498 **Žalujoci ostali.**

Išče se vodja trgovine

event. kompanjon, za dobro vpeljano trgovino mlečnega blaga na deželi v lepem prometnem okraju Slovensko. Vstop takoj do 1. avgusta. Vse drugo po dogovorn. Cen-

ponudbe na upravnštvo tega lista. 1-2 506

POZOR!

Vsakovrstni poljedelski stroji, mirovna roba, dospeli od pravvrstnih čehoslovaških in avstrijskih tovaren.

Posebno priporočam k nakupu:

vitle, vsakovrstne mlatilnice, žitne distilne mline, trijerje ali žitne od-

biralnike, slamoreznice, sadne in grozdne mline, drobilne mline, travniške

in njivne brane, gnojnične črpalki, vodovodne cevi, motorje in parne

stroje, pocinkane brzoparilnike, dvoredne kornzne sejalne stroje, plečke

za okopavanje in osipavanje ter mlečne posnemalnike. Oskrbim slamo-

reerne nože ter popravila strojev. Dejem točna pojasnila. Postrežba solidna.

IVAN HAJNY, Maribor, Aleksandrova cesta 45, naspr. gl. kol.

17 **Mlin na Loki poprej Rengo pri Ptuju**

melje in izmenjava vse vrste žita. Mlin je na nove popravljen, ter izdeluje tudi zdrob.

Kupuje vse vrste zrnja po najvišji dnevni ceni.

RICHARD ORSSICH, PTUJ.

Ljudska posojilnica v Celju

pri „Belem volu“

Sprejema hranične vloge in jih obrestuje najugodenej od dneva vloge do dneva dviga.

Posojilna daje na vknjižbo, poročilo in zastavo.

Odpirja trgovske kredite pod zelo ugodnimi pogoni.

Rentni in invalidni davek plačuje posojilnica iz svojega.

740

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru

registrirana zadruga z neomejeno zavezo

Stolna ulica št. 6.

Obrestuje vloge po 4% in 4 1/4 %.

Daje posojilna na vknjižbo ali poročilo.

Stroški so neznatni, ker oskrbi zavod

v knjižbo brezplačno!

Za varnost vlog jamči rezervni sklad, na-

ložen v vinogradnem posestvu, v hiši in

stavbiščih na najlepšem prostoru v

Mariboru.

7 159

Rentni in invalidni davek plačuje posojilnica sama.